

BOG POMAGAJ KUČANU

**MARIBOR PO
MARIBORU**

**BITKA ZA
UPOKOJENCE**

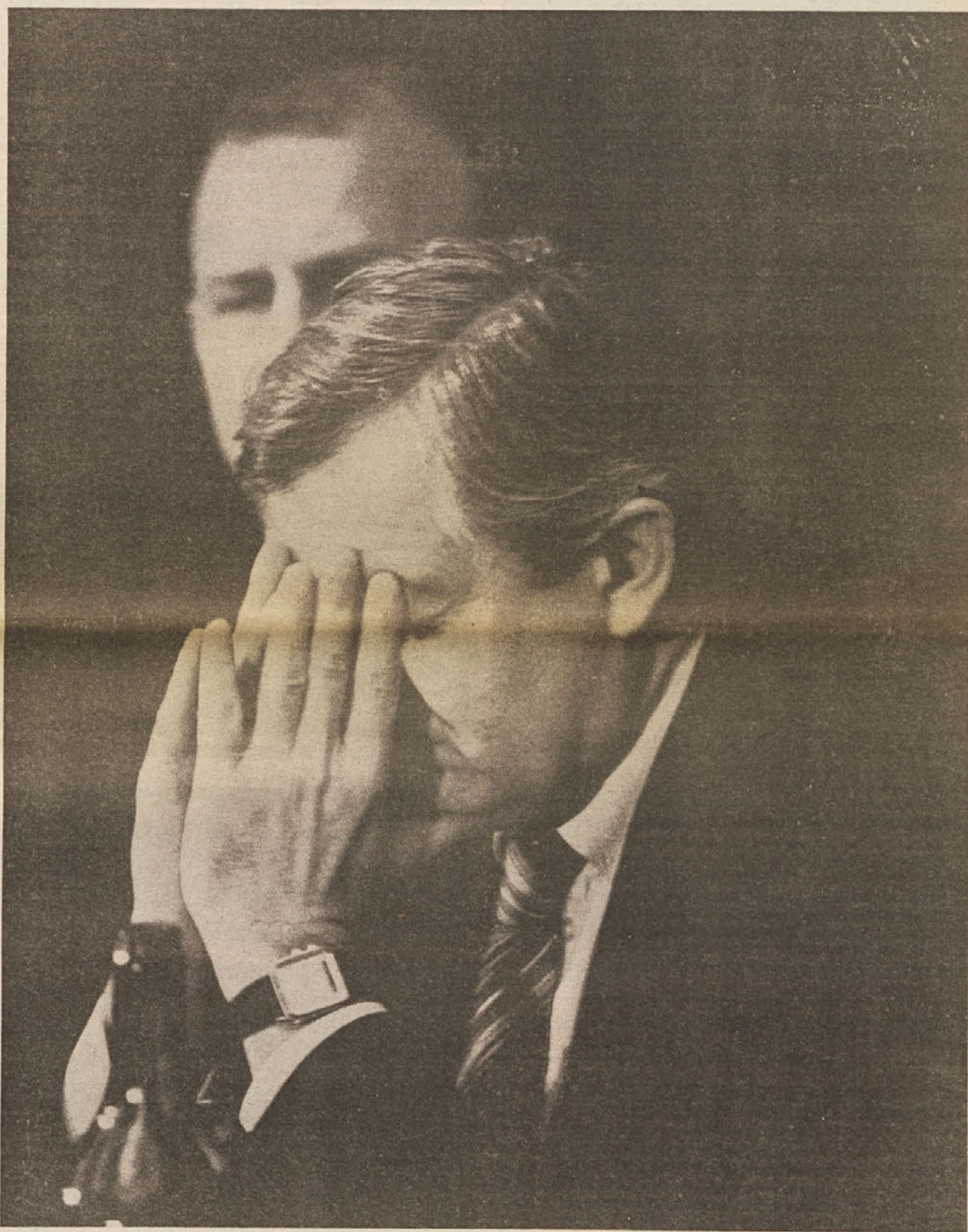
**HOJLADRIJA
KONGRES**

**OLIMPIJA
NA KOLENIH**

**NOVE STRANKE:
PRIHAJAJO
KRŠČANSKI
SOCIALISTI**

**SOCIALDEMOKRATSKA
UNIJA
SLOVENIJE**

**DEMOKRATIČNA
STRANKA
UPOKOJENCEV**

GORBAČOVOVA NOVA OBLAČILA

NA OBISKU PRI MADONNI

S.O.S. IZ POSTELJE

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

Rastlinjaki
UNIHORT
in namakalni
sistem

Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

Pomlad je tu!

JOJ, KJE BI ŠE VZELI

Žarek ocvirek

Novemu zakonu o davku na nadpovprečne plače, bodo nekateri zaploskali. Na zadnjem zasedanju slovenske skupščine ga je skušala vlada na hitro spraviti skozi. Po njem bodo od 1. junija plačali davek na plače, ki bodo za več kot 20% presegle slovensko povprečje, zaposleni v družbenih podjetjih. Zaploskali bodo tisti, ki prejemale minimalne ali zajamčene plače, tisti, ki živijo od izplačil z zavodov za zaposlovanje in seveda tisti, ki sploh nič ne dobijo.

Kot je povedal nov slovenski finančni minister Ocvirk, ki je oče omenjenega zakona, pa je v naši rubriki kar 70 odstotkov takšnih, ki imajo le zajamčene ali povprečne plače. Torej vlado bode v oči tista peščica pretežno družbenih podjetij, kjer očitno še imajo denar in si ga tudi delijo. Tem podjetjem vlada očita, da ves denar »zapravijo« za plače, nič pa za investicije ali posodobitev proizvodnje. In bodo kaznovani tako, da bodo morali plačevati davek. Da bo ironija še večja, bo v osnovu za davek všteto vse: plača, regres za prevoz (ki ga skoraj povsod že ukinjajo), regres za hrano (kar tudi že marsikje ukinjajo) in vsa druga nadomestila.

Kar težko je razumeti, kaj hoče doseči vlada s tem davkom, razen tega, da hoče denar. In čeprav trdi, da ne gre za polnjenje proračuna, bi jo le veljalo vprašati, kaj konkretno bo storila s 600 milijoni dinarji, kolikor si jih obeta od novega zakona. Težko namreč verjamemo, da se bodo v »obdolženih« podjetjih kar naenkrat pričeli »osveščeno« obnašati in namesto v plače denar namenjali v investicije. Posebej v teh brezpravnih, hajduških časih, ko se celo še do včeraj dobra podjetja nenadoma znajdejo v rdečih številkah in gredo dostikrat po sumljivih hitrih postopkih v stečaj oziroma v zasebne roke, delavci pa na cesto. Delavci se prav gotovo niso nikjer več pripravljali odreči današnji plači za lepši jutri, ki bo ali pa tudi ne. Izkušnje tistih, ki so se še do včeraj odrekli povečanju plač zaradi investicij in lepše prihodnosti, danes pa so na cesti brez denarja in brez te obljubljene prihodnosti, so pač preveč zgovorne in opozorilne. Zato je mogoče pričakovati, da bodo v (še) dobrih podjetjih iskali vse mogoče pravne luknje ali pa plače povečali za toliko, kot bo znašal davek. Tam, kjer že sedaj životarijo, bodo životarili naprej, vse skupaj pa bo povzročilo le veliko hude krvi in slovenske zavisti, ko bodo ugotavljali, kdo plačuje davek in kdo je torej bogataš in kdo revež.

Razumemo sicer, da je treba prazno republiško blagajno napolniti, če bo Slovenija zopet pričela plačevati carine v zvezno blagajno, lahko pa bi se spomnili česa drugega. Drezati v plače, kakršnekoli so že, v teh časih, ko se nekoč »bogata« Slovenija spreminja v eno samo bedo in obubožanost, je precej tvegano dejanje. Ne delamo si namreč utvar, da bo denar res namensko uporabljen in torej dolgoročno obrestovan. Navsezadnje imamo tudi »dvojni« cestni dinar, cokolški davek in še kaj, pa še vedno ne vemo, kako se zbrani denar uporablja in kot je videti, nima nihče nam tega pojasniti. Zakaj bi bilo tokrat drugače?

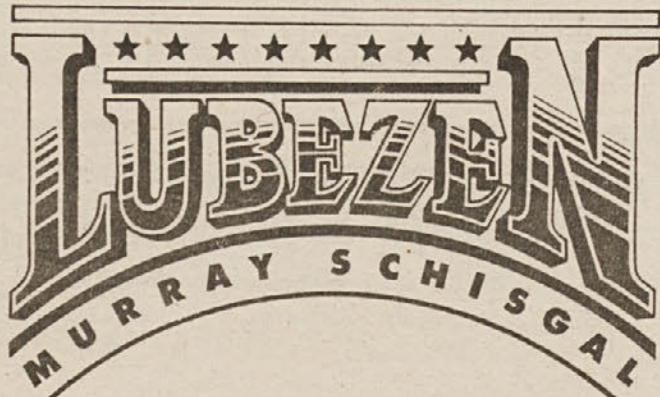
GLEDALIŠČE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Naša zadnja letošnja premiera je LUBEZEN (Luv), vesela igra o ljubezenski nepotešenosti, avtorja Murraya Schisgala, nekdanj izredno popularnega ameriškega dramatika, ki je absurd šestdesetih let uspešno prenesel na Broadway. Lubezen (črka j je iz besede izpadla zaradi pretirane uporabe) pa je predvsem izvrstna komedija za tri igralce, Darjo Reichman, Bojana Umeka in Zvoneta Agreža, ki se med seboj spopadajo v izvirnem ljubezenskem trikotniku z napako.

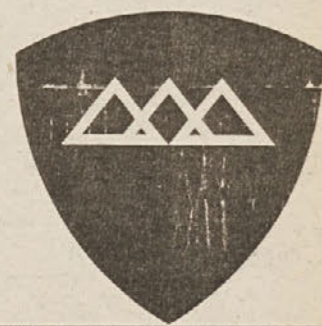
Besedilo je prevedel Janko Moder, režiser in dramaturg je Dušan Mlakar, scenografka in kostumografka Meta Hočevnar, glasbeni opremljevalec Ilija Šurev, lektor pa Marijan Pušavec.

Za Ljubljance bo odpeljal avtobus izpred hotela KOMPAS na dan premiere ob 17.30.

BRANKO VOVK PREDLAGA SLOVENSKE GRB

Triglav – simbol slovenstva

Komisija skupščinske ustavne komisije, ki je pred poldrugim mesecem razpisala natečaj za predloge novega slovenskega državnega grba, med blizu devetdeset prispelimi predlogi nobena ni nagradila, pač pa je štiri najboljše predloge, ki lahko služijo kot osnova za oblikovanje slovenskega simbola, odkupila. Med njimi je največ glasov dobil predlog celjskega oblikovalca Branka Vovka, 35-letnega absolventa oblikovalske smeri Akademije za likovno umetnost v Ljubljani, ki je nekaj let delal kot aranžer v celjski Modii, ob delu izredno študiral in je sedaj zaposlen v zasebnem celjskem podjetju Copiatrade.

»Sem na začetku profesionalne poti, v kratkem odpiram Na okopih svojo firmo Design studio, in potrebujem reference. Zato sem se prijavil na razpis in se naloge, sodeč po ostalih izbranih predlogih, lotil na samosvoji način. Najprej sem napravil znak, ga apliciral na ščit in dobil sem grb. Grb, ki je hkrati tudi znak ali znak, ki je hkrati grb. Nekaj podobnega, kot poznajo na primer Švicarji ali Japonci,« pravi Branko Vovk. »Moj grb je semantičen in bolj odprt.«

Na njem se prepletajo trije

zlati trikotniki na modri podlaonale poti, v kratkem odpiram Na okopih svojo firmo Design studio, in potrebujem reference. Zato sem se prijavil na razpis in se naloge, sodeč po ostalih izbranih predlogih, lotil na samosvoji način. Najprej sem napravil znak, ga apliciral na ščit in dobil sem grb. Grb, ki je hkrati tudi znak ali znak, ki je hkrati grb. Nekaj podobnega, kot poznajo na primer Švicarji ali Japonci,« pravi Branko Vovk. »Moj grb je semantičen in bolj odprt.«

PETROL
z vami na poti

euro
com

Petrovče 231, 63301 Petrovče
Telefon: 063/28-220
063/25-121
Telefax: 063/24-115

računalniški inženiring d.o.o.

- osebni računalniki AT 286, AT 386, AT 486
- prenosni (lap-top) računalnik PHILIPS, EPSON
- tiskalniki EPSON, Hewlett Packard
- ploterji ROLAND, Hewlett Packard
- knjigovodski programski paketi za obrtnike in podjetja
- telefaksi CANON, PANASONIC
- mreže NOWEL, RPTI

Poslovni prostor in servis: Levce 56

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnšek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Bojan Krajnc (vodja), Roman Hriberšek (akcije)
Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Nives Seničar (tajnica).

Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

RUBRIKE

S. O. S. iz postelje	
Pisma	Strani 4, 5
IZPADI	
Naj Bog pomaga Kučanu	
Politika lomi sodstvo	Stran 6
Menda so vsi za demilitarizacijo	
Vojaške igre	Stran 7
STRANKE	
Socialdemokratska unija Slovenije	
Sivi panterji	Stran 8
Bitka za jesen življenja	Stran 9
RUBRIKE	
Top sekret	Stran 9
IZ REGIJ	
Elkroj na kocki	Stran 10
Kdo bo koga v Brežicah	
Leti 40 občanarjev	Stran 11
STRANKE	
Krščanski socialisti	Stran 14
SVET	
Gorbačovova nova oblačila	Stran 15
SPOMINI NA VOJNO	
Izdajalstvo	
Od Afrike do Finske	Stran 16
ŠPORT	
Trenerji korakajo iz Olimpije	
Zvezda med zvezdami	Stran 17
KULTURA	
Vzpon Nike Vipotnik-Rampre	
Poredna punca Madonna	Stran 18
Muzika je biznis	
Smeš in jok v teatru	Stran 19
KALKULATOR	
Tatovi	
V odprtini smo	
Razočaranih delavcev tožba	Stran 20
TRAGEDIJE	
Počasno umiranje	Stran 21
FOTOREPORTAŽA	
Kadar boš na vojsko šel	Stran 24

KLINKER

PRODAJALNA KLINKER:

- ugodna ponudba Klinker keramičnih ploščic
- ugodna ponudba gradbenega materiala

ODPIRALNI ČAS:

vsak dan od 7. ure do 18. ure,
ob sobotah od 7. ure do 12. ure.

STOPITE NA TRDNA TLA!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

AKCIJA NOVE DOBE – AKCIJA NOVE DOBE – AKCIJA NOVE DOBE

100 brezposelnih je bilo na morju

V četrtek pozno zvečer smo se skupaj z udeleženci izleta Sto brezposelnih Slovencev brezplačno na morje vrnili iz Istre. Bilo je veselo, ob slovesu je kanilo tudi nekaj solza, vtise pa

Mnogi so bili v Postojnski jami prvič

Najstarejši brezposelni udeleženci iz Prekmurja

Zabava v Červarju je bila odlična

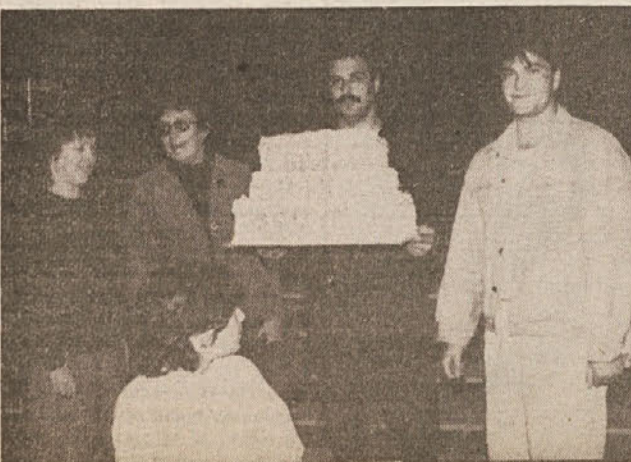
Desno, najstarejša brezposelna moška na izletu

Glavni urednik časopisa je prejel v dar olje slikarja Mirosljuba Pavloviča Jugovca Popa

bomo urejali še kar nekaj časa. V naslednjih številkah bomo objavili nekaj zgodb udeležencev izleta in seveda prigod z dvodnevne potovanja, tokrat pa je verjetno prav, da se zahvalimo vsem, ki so nam pomagali akcijo izpeljati, stotim brezposelnim Slovencev pa omogočili dva bolj ali manj brezskrbnega dneva.

Iz slovenskih krajev smo krenili z dvema avtobusoma Kompas – Hertza in se v Ljubljani ogledali Cankarjev dom. Potem nas je na kosilo povabil gostilničar Moma z Zaloške ceste, nato pa smo si s pomočjo prijaznih uslužbencev Postojnske jame ogledali še to slovensko znamenitost. Pot nas je vodila do Kopra, kjer so nas poslikali fotografi Foto studia, nato pa smo se ustavili še v restavraciji Geramina v Taru na kozarčku žganega. V sončnem Poreču smo se namestili v hotelih Lagune Poreč, zvečer pa smo bili gostje v kavarni Porat in pizzeriji Skalinada v Červarju. Zjutraj, po obilnem samopostrežnem zajtrku smo se s Kompasovima barkama popeljali do Limškega fjorda, nato pa se vkrcali nazaj v avtobuse in se odvezali povabil na kosilo v restavraciji Pristan v Luki Koper. Seveda si Luke nismo pozabili ogledati. Ves čas smo imeli oblečene majice Nove dobe, ki jih je prispeval celjski Miroteks. Sicer pa so poleg omenjenih izlet podprli še Coca Cola Zalec, Pivovarna Laško, MES, Slaščičarna Fontana Poreč, Videocenter Koper, Instalaterstvo Kravanja, Radio Maribor, Republiški sekretariat za delo, IS SOB Celje, Košaki Maribor, Olma

Trije rojstnodnevnik so v Červarju dobili torto

Brez dela so tudi takšni korenjaki, ki so virtuozni na harmoniki

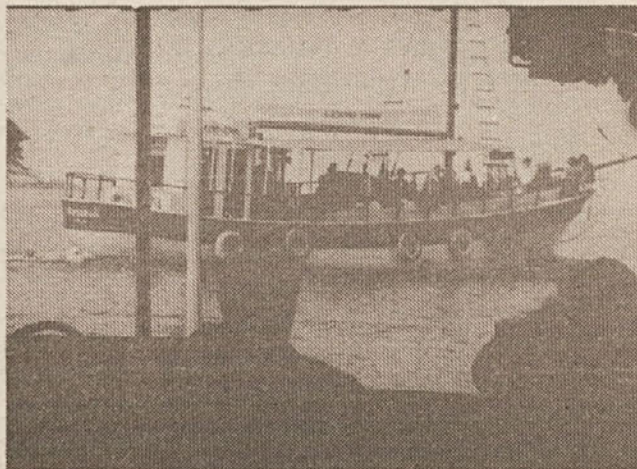
Za vsak primer pa je bil z nami tudi Viki Ašič

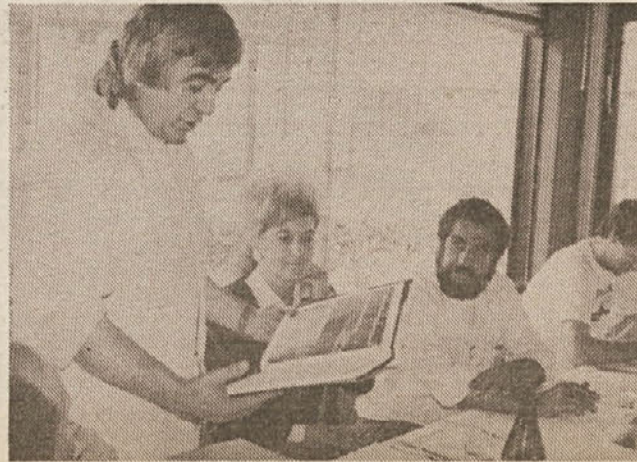
Zjutraj je prijalo kopanje v hotelskem bazenu

Koper, Ta-Ksim Koper, Moda Celje, Zlatar – Filigran Noel Červar in mnogi drugi...

Sklenili smo vsaj eno – prihodnje leto gremo spet na izlet.

Mnoge je na vožnji z barkama ožgalo majsko sonce

Zoran Vlajić je bil naš gostitelj v Luki Koper

»Končno kosilo«, je vzkliknil hišni karikaturist, sicer brezposelni Milan Alašević

radio MARŠ

MARIBORSKI RADIO ŠTUDENT
95.9 MH z UKV stereo

oddajamo 24 ur dnevno lasten program od 15. ure do 21. ure ob vikendih od 15. ure do 24. ure in satelitske programe

pripravljamo popoldanski glasbeno-informativni program ter večerne glasbene in govorne termine

oglašujte na našem radiu!

Gospodova cesta 87/b, 62000 Maribor tel & fax (062) 221-442, 20-179

ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

»Celje – eno samo grobišče«

Tednik »NOVA DOBA« je dne 10. 4. 1991 v 6. nadaljevanju »Celje eno samo grobišče« pod zaporedno številko 18 objavila, da je: »28. junija 1945 ustrelila 10 kozakov O. M., ki živi v Trnovljah, TER M. R. šef obrata Hmezad.« Odločno protestiram takšnemu pisanju, saj sem takrat bil star komaj 11 let. Mnogo mojih vrstnikov na Ostrožnem, ko smo se igrali in podili za žogo iz cunj »FECKO« na travniku pri »Jelenčevem kozolcu«, najmanj pa, da bi počeli takšna dejanja.

Na mojo intervencijo je uredništvo »NOVA DOBA« z dne 22. 5. 1991 objavila članek v rubriki pismo bralec, kjer se skuša popraviti greh, ki je nastal ne po njegovi krivdi, ampak po krivdi nekoga, ki je pisal in posredoval netočne podatke o izvršenem dejanju. Gospodu Piano Branetu, namestniku direktorja »NOVA DOBA«, iskreno hvala za korektnost pri objavi omenjenega članka.

Dovolim si citirati zadnji stavek 11. nadaljevanke »Celje eno samo grobišče« z dne 22. 5. 1991 citat: »Skupaj bomo vse mrtve čimprej pokopali tako, kot se v civilizirani državi, kakršna Slovenija je in mora biti, spodobi.« Konec citata.

Ob številnih spravih je bilo izrečenih že mnogo podobnih besed, zato dajmo mrtvim mir in pokoj, živim pa omogočimo mirno in človeka vredno življenje. Ne odpirajmo novih ran, še najmanj pa tistim, ki so takrat, ko so se dogajala krvava, grozljiva in kruta dejanja, med in po vojni, začeli šele živeti in spoznavati gorje tega sveta.

MILENKO ROJNIK

Zakon in nered

V vašem oz. našem časopisu »NOVI DOBI« katere sem redna bralka bi želela, da objavite moj problem še iz leta 1988, kateri še do danes ni rešen pri Sodišču združenega dela v Celju.

Zaposlena sem bila pri Hmezad Kmetijskem kombinatu Šmarje pri Jelšah Temeljni organizaciji Kooperantov. V tej delovni organizaciji skupaj s pravnimi predniki sem bila zaposlena 27 let.

V DO Hmezad KK Šmarje pri Jelšah in DSSS je bil leta 1986 uveden začasni ukrep družbenega varstva, ponovno pa je bil uveden ukrep začasnega družbenega varstva 30. 1. 1987 z razširitvijo na TOK in TOZD-e.

Z 2. 4. 1987 sem iz DSSS bila premeščena v TO Kooperantov na dela in naloge »tajnica TOK in zavarovanje kmetov« z določitvijo OD v višini 495 točk.

1. 2. 1988 (ukrep začasnega družbenega varstva je že prenehal) pa sem sprejela odločbo od začasnega individualnega poslovodnega organa TOK o analitični oceni del in nalog Tajnica TOK in zavarovanje kmetov.

Ker sem dejansko opravljala dela in naloge tajnice TOK in vsa dela s področja zavarovanja kmetov in ker nisem bila pravilno za dela točkovana (oz. točkovanje po Samoupravnih aktih ni bilo izvedeno) sem 29. 2. 1988 vložila zahtevo za varstvo pravic na DS TOK. (od 90 zaposlenih v TOK je vložilo zahtevo na DS 24 delavcev).

S tako enostransko odločitvijo DS, saj je v odločbi – utemeljitvi bilo napisano »Popravi se odločba št. 56/TOK-88 v tem smislu, da se OD določa za dela »Tajnice TOK in zavarovanje kmetov«, sem 12. 5. 1988 vložila spor pred Sodiščem združenega dela v Celju. To sodišče je prvo obravnavo razpisalo na mojo intervencijo po

1 letu in 6 mesecih v novembru leta 1989. Na tej obravnavi sva z mojim zastopnikom sprejela odgovor delodajalke TOK z dne 7. 11. 1989. Obravnavo je bila preložena, ker sva z zastopnikom zaprosila, da podava sodišču pisni odgovor.

Po mojem zastopniku sem sodišču predložila pisni odgovor z dokazili 18. 12. 1989.

Na mojo telefonsko zaprosilo je sodišče razpisalo obravnavo za 12. 2. 1990, vendar na tej obravnavi mojih navedb in dokazil v odgovoru ni upoštevalo.

Sodišče združenega dela je tako moji pritožbi le delno ugodilo, zopet mi je ocenilo dela s 505 točkami. (torej 5 točk več)

Ker z odločbo sodišča Združenega dela v Celju nisem soglašala, ker je nepravilno postopalo, sem vložila pritožbo na Sodišče združenega dela Republike Slovenije. Naslovno sodišče je zadevo takoj obravnavalo in moji pritožbi ugodilo, izpodbijano odločbo razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov stopnik in odločanje.

Sodišče združenega dela v Celju je zopet pozabilo na moje zadevo in na podlagi telefonske intervencije le razpisalo obravnavo za 22. 10. 1990. Obravnavo ni bila zaključena.

Z ozirom na to, da sodišče tako dolgo zavlačuje sporno zadevo, zopet je minilo 7 mesecev (vmes je mož imel razgovor z gospo sodnico, če je morda potreben kakšen dodatni dokazni material da obravnave ne razpiše, mu je odgovorila, da ni potrebe za dodatne dokaze, in bo obravnavo razpisana v najkrajšem času), sem se odločila, da zadevo dam v časopis. Če ne more delodajalcu, niti sodišču združenega dela v Celju, niti pravobranilcu samoupravljanja dokazati nepravilnosti delodajalca pri ocenitvi del in nalog, neuskkljenosti Samoupravnih aktov in še marsikaj, želim naj o tem zve javnost. Se to naj omenim, da je gospa sodnica, ki vodi mojo zadevo bila leta 1987/88 zaposlena na pravobranilstvu samoupravljanja in je leta 1988 (verjetno še začetek 89) bila dobro seznanjena o nepravilnostih v DO Hmezad KK Šmarje TOK t. j. v času začasnega družbenega varstva in kasneje, vendar ni ukrepala.

TILČKA ŠKET, Šmarje pri Jelšah

S. O. S. iz postelje

Spoštovani gospod urednik, v imenu zdravstvene službe vas moram opozoriti na povsem neprimerno in za mlajšo generacijo gotovo zelo škodljivo pisanje v rubriki »S. O. S. IZ POSTELJE«. Ni moj namen ocenjevati splošen nivo takega pisanja, vsekakor pa sem kot zdravnik dolžan opozarjati na škodljive posledice, ki jih takšno početje lahko ima.

Gre za članek, objavljen 22. maja letos, v katerem mlajši mladoletniki, stari 13 let, dajete nasvete iz področja spolnosti. Ti so (očito namenoma) povsem napačni in izkrivljeni. Objavljeni pa so na takšen način, da mladino trinajstih let lahko nevarno zavedejo.

Če že morate na tako poceni način dvigovati naklado, potem delajte to tako, da s tem ne boste povzročali škode na tako občutljivem področju, kot je razvijajoča se spolnost pri odrasčajočem človeku. Zdravstvena služba namena zdravstveni vzgoji veliko pozornost in zajeten del svoje dejavnosti, ker se zaveda njenega pomena. Le z dolgotrajnim strokovnim delom lahko na tem področju dosežemo kaj pozitivnega. Vaše pisanje zato izven kot porog vsem naporom staršev, zdravstvene službe, šole in drugih strokovnih institucij. Še posebej tragično pa je tako indolentno pisanje v dobi, ko tej generaciji grozi AIDS!

Se enkrat poudarjam, da se omejujem samo na zdravstveni vidik problema in ne omenjam moralnega, da o sodnem (spolni odnos z osebo mlajšo od 14 let opredeljuje kazenski zakon kot kaznivo dejanje) sploh ne govorim.

Upravičeno pričakujemo, da boste omenjeno rubriko ukinitili; če pa že ne morete brez nje, potem jasno in nedvoumno napišite, da gre za popolnoma izmišljene neumnosti.

● **Zahtevamo, da pismo objavite v celoti, sicer ga bomo objavili drugje!**

ANDREJ ŽMAVC, dr. med. predsednik Strokovnega sveta za osnovno in preventivno zdravstveno dejavnost, Zdravstveni center Celje

Učitelji, pazite se!

Ko me prime, sedem na kolo in hajd po dolgem in počez naše šere smer zelene doline. Kot nekdanji šolnik se rad srečujem, pogovarjam z zdajšnjimi sedmo, osmošolci. Mogoče je to zgolj naključje, da smo »trčili« skupaj kar s petimi učenci osmih razredov. Medtem, ko sem gonil bicikel, sem brundal prastaro šolsko pesem: Ko sem v šolo hodil, bil sem res gospod, po zeleni loki me vodila moja pot...

Danes teh potk ni, ali pa so zelo redke, zato kolesarimo največ po asfaltu, le tu in tam je še košček makadama; ponekod so tudi njivski in travniški kolovози z asfaltom prevlečeni. V glavnem, naš pogovor je stekel na asfaltu, bolj v poznih popoldanskih urah, na igriščih ali tik ob njih.

Ne gre za to: kje, kdaj, kako, zakaj. Gre za absolvente osnovnih šol. In sicer takih, ki so s trudom in mujo »pridelali« zadostno in le dva dober uspeh. Nad šolo kot tako se niso hudovali. Skoraj žal jim je, da složen, razredni kolektiv zapuščajo in nikoli več se ne bo »družina« skupaj zbrala. Ali pa zelo zelo redko. Gre bolj za to, kaj so ti »nesrečni« učenci o učiteljih povedali. Roko na srce: niso vse vprek v en koš metali. Ogorčeni so nad tistimi, ki niso hoteli trojke, štirice napisati, marveč so z medredjem šli navzdol.

Ena petica, in to iz telovadbe, ki sem jo odbrenkala s štrico, in imela bi prav dober uspeh! se je jezilo krepko dekle, ki ji po rasti ne bi prisodil štirinajst let, najmanj osemnajst. Kdo, je, kam me bodo vzeli z dobrim uspehom? Kaj bi bilo, hudiču staremu (Mislim, da ima učitelj okoli 40 let!), če bi mi pritisnil tisto petko? Saj ne bom šla telovadbe študirat! Doma ogenj v strehi, jaz ne vem, na katera vrata naju potrkam. Včasih so lahko rekli: Bom pa šla v fabriko! Pa danes? Skoraj pol milijona jih ima Peterletova vlada na cesti! Moja oba sta pred socialnimi vrati. Za menoj so še brat in sestri. Ubila bi ga, hudiča, ubila!

Vi ste tudi bili učitelj, me pogleda navzdol krepak, tudi lepo urejen mladenič. Mogoče me tudi vi poznate. Nikogar se ne bojim! Namesto dvojke bi trojko nakracala. Ta prekleti zemljepis! Nisem ji simpatičen pa amen. O, se bova srečala, bova! Deset, tudi enajst tisoč zaslužijo, pa so hoteli štrajkati. Moj foter pa od jutra do večera tavelik kamion fura, za štiri, pet tisoč. Pa mama brez dela. In trije otroci. Jaz si bom že poiskal delo, pa mlajša dva? Malo je manjkalo, pa bi tudi naša dva osma štrajkala.

Jaz šole, učiteljev, pa šolske programe sploh ne zastopim, zantahuje bolj drobno, po fantovsko ostržena punčka. Naj bi nas res naučili takih resnic, ki jih bomo v življenju res rabili. O so res dobri učitelji, so. Sami veliko znajo, razumljivo razlagajo, seveda, potem pa tudi od tebe zahtevajo. V zbornicah se gredo politiko, strankarstvo. Po četrte ure in več jih ni v razred. Mi pa rabuarje in žandarje. Potem eni zahtevajo gospa, gospod, gospodična, drugi po starem tovarišica, tovariš. Nekateri iz nas ne delajo

ljudi, hočejo, da smo zverine. Moj fotar in mat pravita: Delo, disciplina in red držijo svet! Pa tega bi se morali vsi držati, kakor učenci, tako učitelji. Vem, da sem tudi sama kriva, veliko pa so krivi učitelji in vsa šolska oblast. Mislijo, da smo osmošolci navadni buteljni. Nismo! Čez sedem let vse prav pride. Čast in hvala vsem dobrim učiteljem, slabo se piše slabim, gospodovalnim, s protekcijami nabasanimi! Pred poukom sem na tablo z veliko napisala: Računajte na nas!

Ah! sem dahnil. Samo da sem odslužil svojih 40 let. Tudi jaz vem, da je nekaj z našo že osnovno šolo hudo narobe. Kaj?! Kdo naj na to odgovori? Nova družba? Šolski minister dr. Vencelj in njegovi strokovni apostoli? Nekdo bo v prihodnosti moral!!!

DRAGO KUMER, Žalec

Sporna trgovina

Spoštovani novinarji, vi ki v Celju edini napišete, kar je prečnega, krutega...

Zal živimo v časih, ko si nihče ne upa javno povedati, saj nas je vse strah zameriti se predpostavljanim. Pisala vam bom primer, ki se mi zdi zelo nepošten do delavcev.

V Metro-ju, bivši Tkanini imajo direktorja - rdečega, postavljenega od CK - Potočnik Ivota, človeka, ki kjerkoli je bil direktor, je za podjetje in delavce bil zelo mizerno poskrbel.

Potočnik Ivo ima trgovino, ki je kot direktor trgovine DO sploh ne bi smel imeti, seveda jo ima zato pisano ne na sebe, vendar na ženo poslovodje Trima - Amonovo. Tako lahko oba Potočnikova - Ivo in njegova žena - se vedno prejemata lepe plače, oba v trgovinski DO.

Sramota!
Nekoga drugega bi zaradi tega že odpustili!

BRALKA iz Celja,
naslov v uredništvu

Kaj se kuha v loncih šolskih kuhinj

Šolske kuhinje so znane po tem, da v njih kuhajo nizko kalorično hrano, od katere se ne z redijo in popravijo niti otroci, kaj šele učitelji.

Sem v eni izmed šolskih kuhinj, kjer v loncu kuharic pridno vrtijo pet vrst mesa. Mešajo ga, frizirajo, spirajo, trepljajo, gnetejo, žvrkljajo, da bi po lončku čim lepše plesalo. Kuharice so dobile okrepitev iz drugih okolij, zgolj zaradi lažjega dela. Tudi sam ravnatelj in še nekateri drugi jim pridno pomagajo. Pa se učitelji, kar tako za hec dogovorimo, da bomo trajno glasovali za najboljši štikle mesa. Glej ga vraga! Izglasujemo klobaso, ki jo je nekdo že kuhal in jo na jedilnik zdaj daje še nam. Po okusu je podobna natanko našim klobasam, ki smo se jih že vsi do siteda najedli. Žalostno zremo v loncu, pri dnu so ostali mladi, čisti kosi govedine, za katere vsi vemo, da niso bili še v nikogaršnjih piskrih. Nato malo iz zlobe, pa zaradi igre, ki je sestavni del življenja in dela v šoli, ponudimo jed še staršem. Le-ti se ne poglobljajo, ker nimajo časa, ker se vsak dan znova tresejo za službe in plače in tako ugriznejo z nami. Otroke, starše in nas že pošteno zvija v želodcih pa še vedno ne vemo natanko zakaj.

Mislím, da tokrat brez občinske sanitarne inšpekcije res ne bo šlo. Če bo le ta ravnala strokovno in odgovorno, v prid zdravju

naših želodcev, bo najbrž najprej iz lonca vrgla postane in pregrete jedi. Upam, ko se bo to zgodilo, bodo Osnovne šole v Celju morda res imele učence in učitelje manj žarečih in pojočih obrazov, bodo pa bolj zdravi in zadovoljni s samim seboj. V šolskih kuhinjah se resnično moramo izogniti, v naslednjem štiriletnem jedilniku, nekaterim stvarim:

1. Rdeči papriki, ker preveč peče in boje v oči;

2. Kuha naj se sveže meso - niti zamrznjeno ne.

3. Sploh pa bi se posvetovali s starši otrok, zdravniki, psihologi, katere vrste mesa današnji učenci in učitelji sploh prenašajo.

4. Strogo bi prepovedali menjavo jedi ob zaključku leta, ker le-te povzročajo motnje v telesu in slabo vplivajo na spričevala.

5. Ker je večina celjskih ravnatelj kar dobre konstitucije in ne dajejo videza podhranjenosti, bi jim za nedoločen čas prepovedala sestavljanje jedilnikov po šolah.

6. Krasno bo, ko bo jedilnik na naši šoli sestavljen iz jedi, ki so značilne za naš okoliš; bližina tržnice, torej več zelenjave, vitaminčkov, bolj bogato hrano. Primarne šole npr. COŠ pa bi si sestavil zopet svoj jedilnik, malo manj bogat z vitamini, morda več železa zaradi bližnje Cinkarne.

Na vsak način pa bi bilo treba upoštevati nasvete strokovnjakov, ki pravijo, da postane jedi zelo škodljivo zdravju, da moramo Slovenci ven iz tradicionalizma. Posebno pa bi se izogibali jedem, za katere je bilo že po časopisih napisano, da so za ljudi škodljive, ljudje so se z njimi celo zastrupljali, slabo počutili ali pa so jih celo vrgli ven iz želodca.

Dober tek vsem, ki se hranimo in živimo od šolskih kuhinj.

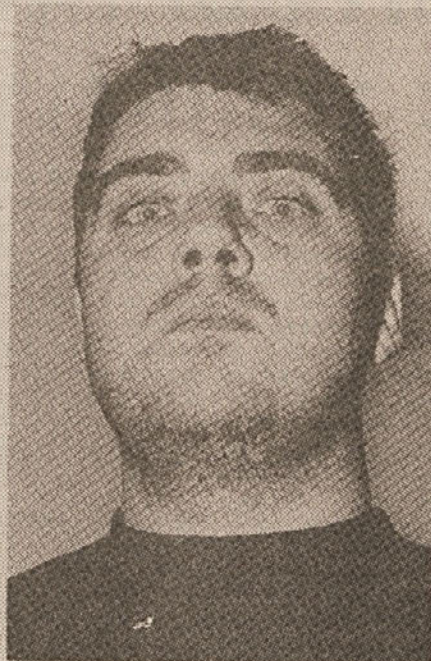
BUM, Celje
(naslov v uredništvu)

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

G. Koritnik,
poročena sem pet let in z možem se bližava tridesetim. Imava punčko, staro tri leta in navzven izgledamo zelo srečna družina. Toda med našimi štirimi zidovi ni vse tako rožnato. Pred kakšnimi dvema letoma se me je mož začel izogibati v postelji. Kadar je prišel pozno domov, se je vedno obrnil proč z izgovorom, da je imel naporen dan, da je slabe volje, da ga boli glava in podobno. Velikokrat je slabe volje in se obnaša kot da sem mu odveč. Nič več mi ne reče, da sem njegova mala kužica. Ko sem pred nekaj dnevi slučajno prala njegove hlače, sem v žepu našla plastičen zavitek. Bil je kondom znamke »Wet & Wild«. Midva nisva nikdar uporabljala kontracepcijskih sredstev, tudi takrat ne, ko sva še bila punca in fant. Mislím, da me mož vara, vendar se ga bojim kar tako obtožiti, da ima drugo žensko. Ko sva končala študij, sva si namreč na promociji diplome obljubila zvestobo in zaupanje do groba. Kaj naj storim?

LIDIJA

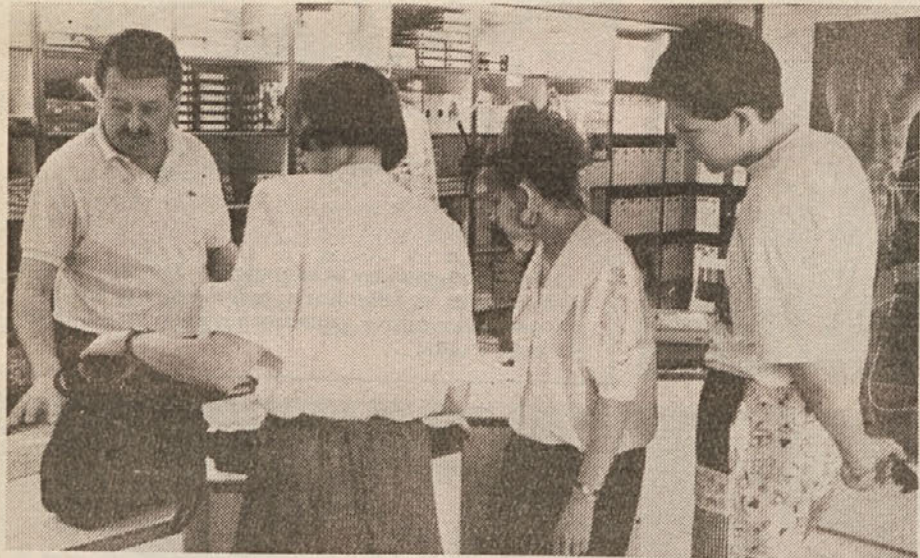
Draga Lidija,

popolnoma razumem tvoje težave. Če te nekdo dolgo leta kliče »moja mala kužica«, potem pa se začne obnašati do tebe, kot da si navadna poscana kuzla s ceste, se pač ne moreš počutiti kot na medenih tednih. Kljub vsem težavam in preziru tvojega moža pa ti zagotavljam, da te mož ne vara. Veš, Lidija, tvoj mož je zdaj prišel v tista občutljiva leta, ko ga seks ne zanima več tako, kot ga je včasih. Dandanašnji mu po vsej verjetnosti bolj ugaja kegljanje ali biljard, kot pa tisto potno prerivanje. Povrhu vsega se moraš zavedati, da si se po porodu malce zredila, dobila kakšno celulitno gubo, prsi so se ti povesele in priznaj, takole, gola, verjetno ne izgledaš ravno najbolj apetitnih. Vendar ne obupaj. Potrpi in moli (ora et suferata) in slej ko prej boš nagrajena. S tistim kondomom pa je tako: kondomi znamke »Wet & Wild« so posebni kondomi z narebreno zunanjo površino in tremi magacini za spermo ter po priporočilih proizvajalca nudijo neslutene spolne užitke. Tvoj skrbni mož ga je verjetno kupil, da bi te presenetil za vajino obletnico poroke ali kaj podobnega. Ko bo nek večer pozno ponoči prišel s kegljanja te bo vzel prav tako, kot te je včasih. Dragi Lidija, ne skrbi, zvezde so v ugodnem medsebojnem razmerju, kmalu bo polna luna, obeta se ti vlažna in divja noč do jutra.

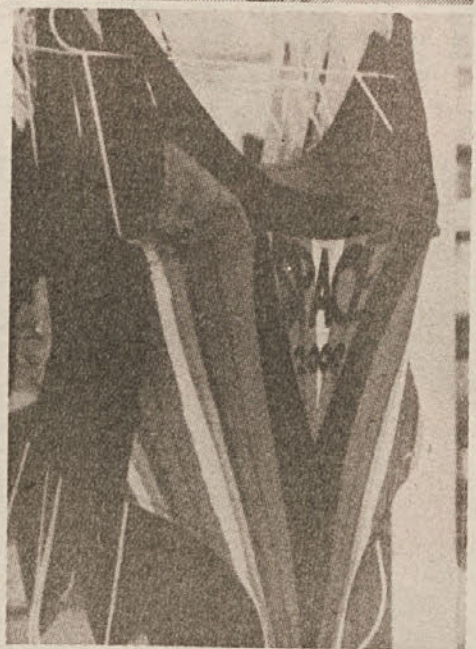
MIROTEKS

INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA

Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z največjim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk.

Pridite in se
prepričajte!

HVALA ZA ZAUPANJE

GALA CENTER CELJE GALA CENTER CELJE

NOVO NOVO NOVO

ZASEBNIKI,
PODJETNIKI
- KUPCI

Prodajni center GALA
- odprt vsak petek
do 21. ure

GALA CENTER CELJE GALA CENTER CELJE

KORAKAJ, KORAKAJ...

Srečni z vojaki

Prejšnji teden je Hrvatska praznovala prvo obletnico nove demokratične oblasti in to so v sosednji republici obeležili z vsemi častmi, kot gre takšnemu dogodku. Ob tem smo na televiziji lahko videli tudi največjo demokratično pridobitev enoletne demokratične vladavine: strumno korakanje bodoče hrvatske vojske. Vtis je bil res imponanten. Brhki mladeniči v novih uniformah, vojaškem koraku, s puško na rami, so se pokazali hrvatskemu vrhovništvu s predsednikom na čelu, gostom in celotnemu televizijskemu avditoriju. Posebno nas je impresionirala osebna predsednikova garda – postavni mladiči v tradicionalnih hrvaških uniformah (kot smo slišali na televiziji), z zgodovinskimi rdečimi ogrinjali, bodo budno varovali samega predsednika Tudmana.

Človek bi vse videno morda gledal z zanimanjem, ali pa s prezirom, odvisno od okusa pač, če... Če ne bi bilo skoraj 40 odstotkov hrvaškega ozemlja tako rekoč pod okupacijo, ki ga nadzorujejo Martičevi policiji, Babičevi plačanci, Šešljevi četniki, prostovoljci iz odreda Dušan Silni, ki jim poveljuje Mirko Jović ali pa skrbi za red in mir JLA. To je ozemlje, na katerega si praktično ne upa stopiti več niti eden hrvaški politik, če pa gredo tja policijski specialci, se skoraj gotovo vrnejo v krsti. Ni treba posebej poudarjati, da na teh področjih praktično nihče več ne dela, da tovarne stojijo, če pa že delajo, nihče ne ve, kam gredo izdelki in kam denar.

Če ne bi bili stečaji tudi v sosednji republici že skoraj na dnevnem redu. Propadajo celotni industrijski bazeni, ljudje ostajajo množično na cesti. Ponekod se celo dogaja, da delavce najprej vržejo na cesto, nato pa morajo še iz stanovanja, ki pripada njegovemu – sedaj že bivšemu – podjetju. Tisti, ki so še zaposleni, v večini primerov prejemajo le »minimalac« kot imenujejo zajamčene plače – in še nanje čakajo mesece dolgo.

Toda hrvaška oblast, ki je v letu dni svoje vladavine res ogromno storila za svoj image, se je očitno odločila, da se bo šla državo. Imeli bodo svojo vojsko, predsednik bo imel svojo gardo, izdali bodo zlatnik s podobo »ljubljenega vodje« in prvo obletnico zmage nad »tiranskim« režimom bodo praznovali navdse slovesno. Okupirana ozemlja in lačni delavci lahko počakajo. Kam pa naj gredo?

DR. STROHSACK
ODSTOPI

Politika lomi sodstvo

Odstop predsednika republiškega sodnega sveta dr. Borisa Strohsacka naj bi ne bilo nobeno presenečenje. V zadnjih tednih naj bi se o njem že glasno govorilo, zlasti v povezavi s tem, da skupščinska komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve dobesedno ignorira kadrovske predloge sodnega sveta in da so poslanci doslej brez vsakršne utemeljitve zavrnila že lepo število kandidatur za sodnike.

»Sodni svet mora biti organ, ki zagotavlja samostojnost in neodvisnost sodstva. Za takega ga štejem in sem si prizadeval, da bi njegovo vlogo tudi uresničil. Da bi sodni svet lahko opravljal tako funkcijo, je potrebno najmanj to, da uživa potrebno zaupanje.« je med drugim zapisal v svoji odstopni izjavi Strohsack in misel nadaljeval: »Če sodni svet ne uživa potrebnega zaupanja v razmerju do skupščine Republike Slovenije, tudi ni podlage, da bi ga užival v samem sodstvu.« Kot izraz nezaupanja v delo sodnega sveta vidi stališče že omenjene komisije ob predložitvi predlogov za izvolitev in razrešitev sodnikov, za nezaupnico pa šteje še vsaj tudi to, da je skupščina brez razprave odklonila predlog sodnega sveta za izvolitev sodnice Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Število odhajajočih sodnikov po slovenskih sodiščih nenormalno raste in zagotovo razlogi niso zgolj v zelo slabem gnotnem položaju sodišč. Ali je po vsem tem sploh čudno, da sodniki bežijo pred sodniškim stolom in se podajajo v druge, zlasti v odvetniške poklice? Mimogrede – po položaju je član sodnega sveta tudi minister za pravosodje in upravo. Pri nas je to dr. Rajko Pirnat.

KAJ SE OBETA SLOVENCEM

Naj bog pomaga Kučanu

V redkokateri državi se pripeti, da v politično in gospodarsko kriznih časih na strankarskem mitingu množici spregovori vojaški minister. Njegovo eskponiranje in pridobivanje na popularnosti je vsaj neokusno, če že ne nevarno. Nevarno zato, ker državljani v takšnih časih preradi gledajo za ovni vodniki. Prav to pa se je pripetilo na Demosovem shodu »Za mir, demokracijo, samostojno Slovenijo« prejšnji teden v Ljubljani. Janez Janša, slovenski obrambni minister, se je postavil pred mikrofonom ob predsedniku Demosa Pučniku, Krščanskih demokratov Peterletu, kmetov Omanu...

Nekako ob istem času je slovenski predsednik Milan Kučan govoril zagorskim muzikantom ob nekakšnem jubileju. Pozorni poslušalci, bralci in gledalci so v njegovem nagovoru v Zagorju lahko slišali tudi med vrsticami...

Demosovi prvaki so v Ljubljani sicer govorili o miru, slovenski blagi nravi in podobnem, dobesedno nihče pa ni pozabil omeniti, da »se znamo Slovenci tudi bojevati, če ne gre drugače...«

Milan Kučan je v Zagorju dal vedeti, da »politika, ki izgubi smisel in sposobnost za sporazumevanje, ki si pusti vsiliti orožje kot edino izbiro, je slaba politika...«

Na splošno gre pritrđiti Janševim besedam ob zaprisegi slovenskih vojakov, da je »nujno v Sloveniji zagotavljati stabilne razmere«, pri tem pa ima

minister v mislih tudi zanesljivo in izurjeno lastno vojsko. Ampak ko neka država prične prekomerno razumnih meja vlagati v število vojakov, oboroževanje, potem se prično tudi zadeve v industriji in oblastnih glavah vrteti v večnem krogu, ki samega sebe producira – več industrije je odvisne od vojaških načrtov, večji morajo biti ti načrti. Nadaljevanje zgodbe poznamo – slejkoprej je treba to orožje uporabiti. Tako ali drugače.

Kako močno slovenska oblast že razmišlja militantno, lahko podkrepimo še z enim primerom, ki ga je javnost večidel prezrla. Ob mariborskih zapletih med civili, teritorialci in jugoslovansko armado tjakaj ni pohitel gospod Janša, niti kate-

ri mož iz njegovega štaba. V Maribor se je odpravil Janšin bivši namestnik, Jelko Kacin. Če bi bil Kacin že betežen upokojenec in bi ga Janša za zadevo vpoklical, bi bila stvar še nekako sprejemljiva, ker pa je znano, da je Kacin minister za informiranje, mora ob tem poštenega človeka spreleteti srh. Kot da je bilo ob »Mariboru« pomembnejše, kakšen vtis bo konflikt zapustil v domači in tuji javnosti, kot pa, kako se bodo nesporazumi razrešili.

In nenazadnje, upamo si staviti, da bo precejšen del denarja od novega davka na »previsoke plače« namenjen slovenski obrambni vojski in policiji. Kajti vojska postaja vse popularnejša. Celo časniku Delo se je v ponedeljek zdelo vredno sestaviti kar nekakšno majeno novinarsko raziskavo, ki dokazuje, kako je vojaška proizvodnje pomembna za slovensko gospodarstvo.

Gospod Kučan, ki ni bil nikoli mirovnik, tako kot sedanji vojaški minister Janša, tudi jestreb ni postal. Naj mu bog pomaga jasneje povedati, kar ima v mislih.

Jelko Kacin, minister za informiranje, Igor Bavčar, policijski minister, in Jelko Kacin, tudi minister za informiranje: niso važna dejstva, pomemben je način predstavljanja Slovenije v tujini...

EKSKLUZIVNO: MARIBOR PO MARIBORU

Menda so vsi za demilitarizacijo

Maribor, 30 maj

Kot sredstvo »umiranja« zaostrenih razmer so bili tanki prvič uporabljeni 17. junija 1953. leta v Vzhodnem Berlinu. 23. maja 1991 so svoje sledi pustili tudi na mariborskem asfaltu. Četudi je v številnih revolucijah, vstajah in demonstracijah, kjer so posredovali tanki, zmerom zmagalo zrevoltirano ljudstvo. V Jugoslaviji JLA še naprej vodi »jekleni« dialog. Ponovno se je pokazala za adekvatno politiko, kjer cilj opravičuje sredstva. In kjer se strateška cilja tako močno razlikujeta, kot je primer med JLA, braniteljico homogene »Jugoslavije«, in slovensko Teritorialno obrambo, zagovornico samosvoje Slovenije, je konflikt neizbežen.

Za sogovornika smo si o nastalem konfliktu v Mariboru med JLA, Teritorialno obrambo in mariborskim političnim vrhom izbrali polkovnika Alojza Lipnika, pomočnika komandanta mariborske garnizije, Mića Delića.

Polkovnik JLA, Alojz Lipnik

Vodstvo Skupščine občine Maribor in vodje poslanskih klubov so spisali Memorandum o mariborskih dogodkih. V njem pozivajo predsednika Predsedstva SFRJ Stipeta Mešića, naj prepreči vpletanje JLA v razdružitvene procese in armadno insceniranje dogodkov. Kaj menite o tem apelu?

LIPNIK: Kjerkoli je do sedaj nastopala JLA ni nikjer inscenirala dogodkov, ampak je povsod delovala v smislu, da se dogodki rešijo na miren način, brez uporabe sile. Tudi v Mariboru ni bil nikakršen cilj nas pripadnikov armade, da s silo rešujemo probleme, ki so nastali, ampak, da se razrešijo z dogovorom, sporazumno z eno in drugo stranjo.

Dejali ste, da se morajo konflikti reševati z dogovorom. Kako potekajo pogovori z mariborsko Skupščino?

LIPNIK: Po dogodkih v Mariboru smo imeli nekaj osebnih stikov s podpredsednikom Sovičem. Prišli smo do zaključka, da se vse zadeve, kolikor so v naši moči, rešujejo mirno in demokratično. Dobra volja z ene in druge strani za to je prisotna.

Konflikt v Mariboru se ni razrešil po mirni poti. Padla je prva žrtev. Skupščina občine Maribor je podala jasno zahte-

ko pa je gostoval ansambel JLA, ki je imel svoj nastop v kasarni Franc Rozman Stane. V Vojašnici se je odvijal kulturni dogodek na visoki umetniški ravni, zato je bila prisotna večina vojakov. Nadalje bodo vojniki in oficirji v soboto in nedeljo odhajali v mesto in seveda obiskovali gostinske lokale s svojimi starši. Pričakujemo od Mariborčanov, od mladine Maribora, vseh delovnih ljudi in občanov, da se bodo do pripadnikov JLA korektno in kulturno obnašali.

Na obisku v Mariboru 30. 5. je bil Milan Kučan. Pogovor z vodji poslanskih klubov je tekkel predvsem o 26. juniju kot tistem dnevu, ko bo Slovenija postala samostojna. Kako se bo po tem dnevu v Sloveniji organizirala JLA?

LIPNIK: Doseči je treba sporazum. Predvsem politični sporazum s predstavniki Socialistične federativne Jugoslavije, s Predsedstvom, ki trenutno res ne funkcioniira, z ZIS-om v zvezni Skupščini in republikami, ki so se odločile za neko drugačno pot. Ko bo ta sporazum dosežen, sem prepričan, da ga bo spoštovala tudi armada.

Razdružitveni procesi v Jugoslaviji že potekajo. Kakšna je znotraj njih vloga JLA?

LIPNIK: Vloga JLA je popolnoma jasna. JLA bo spoštovala zakone Socialistične federativne republike Jugoslavije in Ustavo.

Kako kot pripadnik oboroženih sil gledate na proces demilitarizacije?

LIPNIK: Mi demilitarizacijo podpiramo. Trenutno pa razmere v svetu in tudi v Jugoslaviji tega ne dopuščajo. Moram pa povedati, da JLA nima nikakršnih drugih ambicij kot teh, kakor se bodo narodi Jugoslavije pogovorili. Torej, usoda slovenskega naroda je v rokah slovenskih politikov.

Podpolkovnik TO, Vladimir Milošević

Nedavno ugrabljeni podpolkovnik VLADIMIR MILOŠEVIĆ, komandant TO Vzhodnoštajerske pokrajine, nam je o odnosu z JLA povedal:

MILOŠEVIĆ: V Mariboru stik z JLA vodijo občinski organi. Mi se z armado nimamo kaj pogovarjati. Smatramo tudi, da armada ni naš ali republiški sogovornik, kar se ne sme vpletati v politične odločitve posameznih republik.

Kaj je hotela doseči JLA z ultimatom?

MILOŠEVIĆ: Armada je dobro vedela, da oklepna vozila niso več na območju Vzhodnoštajerske pokrajine, vendar so poskušali izsiliti, da bi vodstvo občine Maribor napravilo pritisk na republiške organe, da bi ta vozila vrnila. Vodstvo Maribora se temu ni odzvalo.

Pričakujete zaostrovanje?

MILOŠEVIĆ: Povedali so mi, namreč vodstvo Maribora je kontaktiralo z generalom Delićem in polkovnikom Lipnikom, da trenutno ne bodo povzeli nobenih mer, vendar so nekatere prerazporeditve njihovih enot očitne. Kaj to pomeni, naši analitiki spremljajo.

Različne izjave

JANEZ JANŠA na tiskovni konferenci v Mariboru, sobota, 25. maj:

»V mariborskem konfliktu smo imeli eno žrtev, enega ranjenega in enega poškodovanega, nekaj ujetih, kot da bi šlo za pravo vojno.«

»Moja ocena je, da je bil ta konflikt potenciran ravno s tem namenom, da bi se Slovenija prestrašila, popustila in da bi predstavnik Slovenije v zveznem Predsedstvu pristal na to, da je kosovski predstavnik Bajramović koordinator zveznega Predsedstva. Gospod Bajramović si je zadnje dni zelo prizadeval, da bi sklical nek koordinaci-

DEMILITARIZACIJA TAKOJ

Vojaške igre

Najprej morem poudariti, da nisem niti ponosen niti zaveden niti karkoli drugega, ker sem Mariborčan. V bistvu sem se samo rodil v tako imenovanem kraju, ki je bil ves čas mojega bivanja v njem mačehovski do svojih najboljših prebivalcev tako močno, da so se vsi pametni iz njega izselili. Trda roka partijske železne vladavine se je neizmerno čutila ravno na hrbitih tistih, ki so bili nevarni pestri paleti raznih partijskih enocličarjev, med katerimi je Univerza s svojo vodstveno strukturo odigrala »pomembno« vlogo.

Sedaj pa kar naenkrat živimo razbohoteni z državljanskim ponosom, ki nam dehti iz mariborskih prsi, ko smo se za neverjetno pogumne in civilizirane našli v nedavnih spopadih z nekakšno armado, ki jo imenujejo JLA. Oblast je polna hvalnic na račun svojih podanikov, da sem že dobil manjvrednostne občutke od pretiranega božanja po glavi in trepljanja po ramenih. To se navadno dela z nekom, ki je vreden tolažbe ali pomilovanja, na drugi strani pa to počne nekdo, ki ima nekaj za bregom. In oblast, tako mariborska kakor republiška, imata za bregom vsaj Mohameda s polnim košem napak, ki so v končni fazi privedle tudi do incidentov, v katerih je ugasnilo človeško življenje.

Kar pa je najhuje, oblast vso kolobocijo počne zaradi vojske, ki se imenuje Teritorialna obramba in bi naj predstavljala novo slovensko vojsko. V vojaški logiki so šli tako daleč, da so vojsko postavili na piedestal relevantnega faktorja v dialogu s civilnimi oblastmi, sprenevedajoč se, da so gospodarji situacije, dokler jim niso nekakšni poniglavi generali odigrali triminutne enodejanke in jih spremenili v kalimeraste otročičke. Zgleda, da se niti nova oblast še ni naučila iz zgodovine, kaj se zgodi, ko priznaš vojsko za svojega sogovornika.

Kdaj se začnejo pogovarjati generali in politika obmolke? V vojni. Dokler pa vojne, oziroma vojne stanja ni, se vrši komunikacija na političnem nivoju. Iz tega lahko sklepamo, da sta slovenska in mariborska oblast padli na logiko vojne stanja in ga sami v Sloveniji neposredno legitimizirali. Mar nimamo še obstoječe jugoslovanske vlade in njenega predsednika, oziroma obrambnega ministra? Kolikor vem se še vedno imenuje Ante Marković, oziroma Veljko Kadjević in ne Blagoje Adžić, kateremu so slovenske oblasti naprtile vso režijsko sposobnost omenjenega incidenta.

Kaj je v tem trenutku delal slovenski izvršni svet in njegov predsednik Lojze Peterle. Verjetno nič drugega kot, da je komuniciranje in vlogo razsodnikov prepustil nekakšnem aparatu, imenovanemu koordinacija, ki jo tvori slovenski vojaški in policijski minister. TO pa je po ustavi podrejena slovenskemu predsedstvu, ki je njen vrhovni poveljnik in, za razliko od jugoslovanskega, še vedno funkcioniira. Pljuvanje v lastno skledo pa je najhujše dejanje v politiki, ki niti po tolikem času od prenehanja teh dogodkov še ni sprevidela. Namesto tega pa medijsko napoljuje glave državljanov s svobodnimi floskulami in junaškimi dejantji, ki niso nič drugega kot metanje peska v oči zaradi čimhitrejšega pranja svojih rok. Janez Janša in Milan Kučan sta prišla v Maribor, ko je bilo vsega konec.

Napako je storila slovenska policija, vojska in politika, ko so naselje na limanice nekemu takšnemu kot je t. i. JLA. Da pa se po vojaških igricah ne moremo le smejeti, je poskrbel hudič, ki je odnesel šalo nekemu v grob. Zato je ponovno več kot nujno zavpiti: »Demilitarizacija takoj, in to na obeh straneh!« Saj, dokler bo orožje v rokah enih ali drugih tako dolgo bodo tudi umirali nedolžni ljudje na obeh straneh. Neumno pa je, da tako eni (Slovenska oblast), kakor drugi (jugoslovanska oblast) upravičujejo svoj obstoj z reklom, da »situacija še ni zrela«, za takojšnjo razorožitve. Če kdo ni zrel, ste to vi! Hudo in zaskrbljujoče je, da so skoraj vse stranke, opozicijske in oblastne ob dogodku dosegle soglasje.

tični sestanek in na njem bi se lahko ta kravpa kupčija začela.

V Miklavžu na žalni seji, JANEZ JANŠA: »Ideja o demilitarizaciji je umestna vedno, kadar govori orožje. Zame je to proces, za nekatere pa enkratno dejanje.«

IVAN KRAMBERGER, na isti žalni seji: »Klicali so me iz vojaškega vrha v Beogradu. Rekli so mi, naj z napovedanim zborovanjem v Mariboru ne dajem drv na ogenj, ker dovolj gori. Zborovanja nisem imel, lahko pa rečem, da je napako naredila naša slovenska vlada, ker ni takoj »naredila« odcepitve. JLA bo sigurno spet udarila, tokrat na slovensko vlado.«

Graški župan ALFRED STINGL na solidarnostnem obisku v Mariboru, 31. maja: »Zaenkrat morajo odnosi med Avstrijo in Slovenijo potekati

po mednarodnih predpisih, ki za sedaj še veljajo. Po 26. juniju pa bodo stvari drugačne, oziroma jih bomo bistveno drugače ocenjevali.«

BORIS SOVIČ, podpredsednik mariborske skupščine na Ljubljanski cesti, 24. maja: »Slovenska vlada je najostreje protestirala pri JLA zaradi dogodka. Republika Slovenija zahteva, da JLA prizna krivdo, se opraviči in najostreje kaznuje krivce za to dejanje, ki je prispevalo k smrti Josipa Šimčiča.«

Major ANDREJ KOČBEK, vodja učnega centra TO Pekre, petek, 24. maja: »Naborniki v Centru niso bojovníki, imamo predvidene ukrepe in njihova življenja ne bodo tako izpostavljena, da bi postali žrtve. Jaz sem pod zaščito, kar je normalna zadeva.«

Socialdemokratska unija

Po šestih mesecih od ustanovitve bo v soboto kongres Socialdemokratske unije Slovenije. V programskih izhodiščih je poudarjeno, da je bila Socialdemokratska unija Slovenije ustanovljena po ugotovitvi, da politični prostor ni izražal in ne izraža vseh idej, stališč in interesov ter da ne omogoča, da bi se politično uveljavili vsi sloji, predvsem pa, da ne dopušča priti do besede tistih politično mislečih državljanov in državljanov, ki so prepričani, da je gospodarsko trdna in socialno pravična država

ALEŠ ILC, KOVINOTEHNA:

Državna politika s folkloro gasilskih veseljc

»Slovenski narod niha med pripadnostjo do svoje zemlje, bogoslužja in cesarjev, na koncu se vse izrodi v klerikalizem in drugi del, ki hoče biti libera-

len ter vedno koketira z nekom, samo, da bi prišel do oblasti,« pravi Aleš Ilc.

»Slovenija potrebuje resno socialdemokratsko stranko v najzvestejši tradiciji socialdemokracije, stranko, ki ujame bit socialdemokratskih idej, očiščeno različnih ideologij. Zato iz tega povsem normalno izvira potreba po vspostavitvi nove oblasti po padcu stare. Mislim, da bo sčasoma iz vseh strank, ki so socialdemokratsko usmerjene, nastala stranka, ki bo v bodočnosti pritegnila dosti inteligence – ne zaradi političnih interesov, temveč zaradi resnične ideje po spoštovanju človeka. V načelu gre za idejo leve koalicije.

Stranka ima politične ambi-

Slovenija pogoj za posameznikovo materialno blaginjo in vsestranski osebni razvoj.

V pričujoči številki objavljamo tri različna mnenja celjskih gospodarstvenikov, kaj menijo oni o tej stranki in njenem programu, ki sloni na težnji po prijaznem in mirnem življenju ter ureditvi sveta, v naporih za človeka vredno in socialno pravično družbo in za družbeno enakost med ljudmi.

cije, ki so sicer vpete v ostanke zgodovine nas Slovencev, saj smo Slovenci kot »homus politicus« komplicirana bitja. Ta prehod je za nas sila težaven, saj se izvijamo iz večerajšnje samoupravne demagogije in zdajšnjega vulgarnega kapitalizma.

Zadeva je danes takšna, da smo bili Slovenci in Jugoslavljan pred preobrti na Vzhodu daleč spredaj, zdaj pa smo že daleč zadaj. V Sloveniji danes ne gujeje veliko željo, da bi bila Slovenija v Evropi in drugod, da bi do blagostanja v Evropi prišli po bližnji.

Jaz ne govorim o tem, o čemer govori Markovič. Ne, jaz govorim o onem, kar dokazuje Nobelovec Luis.

V Sloveniji se je pojavil vulgarni kapitalizem, podprt z vulgarnim podjetništvom, ki ga je zdajšnja oblast tako darežljivo podpirala, da bi šli hitreje naprej. Strinjaj se z ocenami, da je delavec najmanj zaščiten, še posebej, če je ta delavec v po-

slovodni ekipi. Poslovodni delavci so izpostavljeni najbolj grobim manipulacijam pod krinko grobe tržne ekonomije in koketiranju oblasti z delavci pod tezo o visokih plačah. Vzemimo primer Pučnika. Sodim, da ti ljudje ne prebirajo niti slovenske zakonodaje, saj je znano, da so plače omejene. Če pa prihaja do fakinaž, je to stvar Bavčarjevih fantov...

Slovenija je, pošteno povedano, še vedno v Jugoslaviji. Ne glede na vse prepire, pretežni del demokratične Jugoslavije vidi v Sloveniji svoj

vzor. Toda, če je bila Slovenija pred tremi leti še vzor drugim republikam v Jugoslaviji, je danes v poziciji, ki je enaka – Jugoslaviji.

Bojim se, da se bo ta mala Slovenija razdrobila takoj, ko bo pustila nacionalna ogroženost, ki jo oblast zdaj tako uspešno vceplja ljudem. Razdrobile jo bodo ideološke in politične zdrahe, kar si seveda ne bi smeli privoščiti. Kot si ne bi smeli dovoliti, da smo folkloro gasilskih veseljc prenesli na državno raven, kar dokazuje slovenska politika vključno s parlamentom...

STANE SENIČAR, ZLATARNE CELJE:

Prednost SDU je v neobremenjeni preteklosti

»Zelo zadovoljen bi bil, če bi vse tiste stranke, ki iskreno mislijo, da je Slovenija sposobna živeti kot upoštevana vredna država, dosegle konsenz v okvirnem videnju razvoja,« meni Stane Seničar, predsednik poslovnega odbora celjske Zlatarne.

»Nimam se namena spuščati

v politične igre, kot tudi nimam političnih ambicij, srčno pa me vznemirja to, kar se danes pri nas dogaja. Mislim na slovenski politični prostor in te prestižne strankarske boje v njem. Kako malo upoštevajo ljudi z vsemi njihovimi kratkoročnimi in dolgoročnimi hotenji.

Zame je povsem razumljivo, da se stvari brez strankarskega

pluralizma in pluralnega parlamenta ne bodo same po sebi reševale. Zato je za vsakega zavednega in pametnega Slovence nujno, da sodeluje v družbenem in političnem življenju.

Resnica pa je ta, da so vse stranke v Sloveniji oskubljene članstva, ki bi jim vendarle edi-

INTERVJU Z MAG. DRAGANOM ČERNETIČEM

Likvidnost države na naši grbi

21. maja so imeli Sivi panterji svoj prvi kongres v Cankarjevem domu v Ljubljani. Čeprav se v nadaljevanju svojega naziva deklarirajo kot Stranka upokojencev Slovenije, je nujno potrebno povedati, da »se odločno zavzemajo za uresničevanje pravic in interesov ljudi na splošno, posebej pa še mladostnikov, študentov, žensk, bivših vojnih ujetnikov, medvojnih in povojnih političnih internancev, medvojnih vojaških mobilizirancev, invalidov, ovdovelih občanov, starostnikov in upokojencev potrebnih socialne zaščite,« kar piše v preambuli njihovega statuta. Združenih 400.000 slovenskih upokojencev sigurno pomeni ogromno politično silo, ki ne bi bila po godu niti levim niti desnim, zato so »komunisti« pohiteli in ustanovili t.i. Demokratično stranko upokojencev, medtem ko so Sivi panterji s kongresa potrdili odločitev vodstva stranke, da izstopijo iz DEMOSA, mag. Dragana Černetiča pa so ponovno izvolili za predsednika stranke, kar je bil tudi do sedaj.

Katero so glavne smernice delovanja vaše stranke po kongresu?

Černetič: Kongres smo sklicali zato, ker se je glavni odbor stranke odločil za izstop iz koalicije DEMOS. To se je zgodilo zaradi zamrznitve usklajevanja pokojnin, ki jo je sklenil parlament marca letos. Za nas je bil takšen način nesprejemljiv, saj smo vsem poslancem Demosovih strank podali osebno v roke pisno dokumentacijo in izračune, s čimer smo dokazovali, da izračun ministrstva za delo (Jožica Puhar, op. p.) torej izvršnega sveta, ki je predlagal osnutek tega zakona, ki se je nato sprejel po kratkem postopku, ni sprejemljiv. Kongres je z glasovanjem izstop potrdil le z enim vzdržanim glasom.

Naša stranka ne prosi, ampak od kongresa dalje zahteva od izvoljenih oblasti in parlamentarcev, da se stališče upokojencev preko aktivnosti strank jemlje resno, kajti upokojenci se bodo pojavili na na-

slednjih volitvah. Popravila se bo krivica, ki je bila storjena upokojencem s sprejeto zakonodajo in odvzemu pravic, katere jim garantira ustava in prejšnja zakonodaja. Evidentno je, da so današnji upokojenci, ki so vplačevali v pokojninski sklad svoje prispevke, to počeli pod zakonom, ki jim je takrat zagotavljal varno starost. Z ozirom na današnjo zakonodajo pa zgleđa, da je vse anulirano, in, da se postavljajo novi temelji na račun upokojencev, ki niso bili o tem obveščeni, ko so še delali in vplačevali.

Kakšne so torej razlike med izračuni ministrstva za delo in vašim, alternativnim predlogom pokojninskega modela?

Černetič: Nova pokojninska zakonodaja, ki jo predlaga izvršni svet parlamentu Slovenije v mnogih točkah za nas tudi ni sprejemljiva, saj se še vedno naslanja na t.i. solidarnostni princip. V tržnem gospodarstvu razvitih dežel pa ne deluje samo solidarnostni princip,

ampak tudi tržno-zavarovalniški. Zato smo izdelali paralelni pokojninski sistem, ki ga je komisija naše stranke dala v javno razpravo.

Lahko razložite vaš model?

Černetič: V prehodnem obdobju bi naj deloval kombiniran sistem pokojninskega zavarovanja, ki bi omogočil razvoj iz generacijsko-solidarnostnega v kapitalno-tržni sistem. Le-ta bi se zagotovil neodvisnost izplačevanja pokojnin od osebnih dohodkov. Najprej bi morali namesto Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ustanoviti neodvisen Pokojninski zavod Slovenije, v katerem bi se upravljala dva ločena sklada, ki se med seboj ne bi izključevala, čeprav bi se napolnjal iz različnih finančnih virov. To sta generacijsko-solidarnostni sklad, ki bi deloval po načelu generacijske solidarnosti in bi se finančno napajal iz prispevkov delojemalcev, delodajalcev in države. Nosil bi splošno obvezno pokojninsko zavarovanje delojemalcev, invalidsko zavarovanje, kmečko pokojninsko zavarovanje in pokojninsko zavarovanje samostojnih poklicev. Drugi je kapitalno-tržni sklad, ki pa bi se napajal iz prostovoljnih vplačil zavarovancev – premij za pokojninsko zavarovanje, denarnih sredstev delnic, obveznic, bančnih in drugih zapisov in iz naslova privatizacije družbenega premoženja. Iz kupnin odprodanega družbenega stanovanjskega sklada z vsemi prilivi kreditiranih delov kupnine in iz vrnenih nepremičnin in efek-

tiv, ki so bile odvzete nekdanjemu pokojninskemu skladu, oziroma kakorkoli drugače od tuje. Z ustvarjenim dobičkom, oziroma z delom dobička tega sklada bi lahko povečevali pokojninske osnove upokojencev ali pa jim izplačevali trinajsto pokojnino, dividende in podobno. Ta sklad naj bi v prihodnosti v celoti prevzel pokojninsko zavarovanje, zato bi bilo izredno pomembno, da bi mlajše generacije zavarovancev lahko vanj takoj začele vlagati premije, kar bi jim zagotavljalo varnejšo starost in jih ne bi postavljalo v sramoten položaj permanentne ogroženosti, s čimer se morajo otepati današnji upokojenci. Sistem novega pokojninskega zavarovanja bo sestavljen iz obveznega zavarovanja za manjši obseg pravic, dodatnega obveznega zavarovanja po pokojninskih razredih in neobveznega dodatnega zavarovanja.

Kaj pomeni za stranko SP izstop iz DEMOS? Se politična situacija s tem kaj menja?

Černetič: Kar se naše stranke tiče sploh ne, saj je naš program primarno usmerjen v zaščito pravic upokojencev. Mi smo se priključili DEMOS-u iz razloga, da podpiramo uvedbo večstrankarskega parlamentarnega sistema v Sloveniji. Sedaj, ko se le-ta osamosvaja, vemo, da so potrebne žrtve in upokojenci pristajamo na naš del, ne sprejemamo pa, da bi se likvidnost proračuna države začela ali končala na naši grbi.

Vendar s tem nimate namena še bolj obremeniti gospo-

darstva.

Černetič: Ker se gospodarstvo nikakor ne more še dodatno obremenjevati, smo mi izstavili naš pokojninski model, ki sem ga prej predstavil. Leta 1947 je bilo v Sloveniji v delovnem razmerju pod takratnimi okoliščinami okrog 700.000 Slovencev, upokojencev pa je bilo samo 75.000, medtem ko imamo danes še vedno samo 700.000 ljudi v delovnem razmerju, upokojencev pa 400.000. Razmerje se je občutno poslabšalo v škodo upokojencev, saj se je denarni pritok v pokojninski sklad relativno zmanjšal. Če se bo ta trend nadaljeval, bo vsaka naslednja generacija upokojencev na slabšem, v kolikor ne pride do vzpostavitve zavarovalniškega sistema, ki ga imenujemo kapitalno-tržni sklad, preko katerega se lahko ljudje dodatno zavarujejo za svojo starost z vplačilom v sklad, ki ni solidarnostnega, ampak premijskega značaja. Seveda pod pogojem, da se država ne vmešava v plemenitjenje teh denarnih mas, ampak prispeva vanj določen delež od privatizacije podjetij, prodaje družbene lastnine, stanovanj... ki mora znašati najmanj 30%. Ne samo zato, ker so to rezultati minulega dela današnjih upokojencev, temveč, da se ta sklad formira in začne plemeniti za naslednje generacije upokojencev.

Se je kaj spremenilo v minu-

lem letu delovanja vaše stranke?

Černetič: Samo to, da se je kupna moč upokojencev zmanjšala na 69% tega, kar bi po zakonski osnovi pripadalo. Večinoma govorimo o 85% pokojninski osnovi, vendar je de facto 69%. Takšna je zaradi zamrznitve, zapoznelega usklajevanja in nelikvidnosti našega gospodarstva ali, bolje rečeno, nesposobnosti naše vlade, da stimulira našo ekonomijo. Naj ne začne štediti pri upokojencih in študentih, ampak stimulirati tiste industrijske panoge, ki so še sposobne pridelovati in prodajati svoje izdelke na svetovnem trgu po konkurenčnih cenah. Pri nas nimamo niti visokokvalitetnih izdelkov niti konkurenčnih cen.

Ena izmed »faktik« borbe proti upokojencem je bilo tudi razbitje po večih strankah. Stranka SP se je zavzela za unijo – združitev upokojencev v enotno gibanje in skupen nastop.

Černetič: Ni v interesu močnejših strank na obeh straneh, da bi se generacija starostnikov ali upokojencev združila v enotno telo in se odločno začela boriti za svoje pravice iz minulega dela. Združena moč vseh upokojencev na političnem polju pomeni poraz tistih, ki nam hočejo rezati krila. Upokojenci nočemo visoko leteti, ne bomo pa se vlegli in držali vse od sebe.

VLADA IN ŽUPAN SE NE DASTA

Kdo bo koga v Brežicah

Po Valvasorju so zadnje čarovnice zažgali na Krškem polju. Je v tem še vedno nekaj nostalgичnega, bi se komu kaj podobnega lahko zgodilo še zdaj? V Brežicah so nekateri — celo stranke — prekrizali meče minulo zimo ob domnevno nenamenski rabi proračunskih viškov. Marca je dobila nalogo raziskati vse skupaj posebna odborniška komisija. Nekateri časopisi so jeli pisati o nekakšni »pralni seji« brežiške občinske skupščine.

Sam in tja je bilo slišati celo natolcevanje, češ, da si vodstvo občine tega ne upa dati na dnevni red in podobno. Za v torek, 28. maja pa sta ravno predsednik občinske skupščine **Ivan Tomše** (Zeleni in predsednik občinskega izvršnega sveta **Ciril Kolečnik** (Krščanski demokrati) sklicala tiskovno konferenco. Za mizo so sedeli še nekateri predstavniki občine, med njimi tudi **Bojan Petan**, sekretar sekretariata za gospodarstvo, kamor so predvsem letele puščice. Že pred tem je vodstvo občine razposlalo gradivo za sejo vseh treh zborov 6. junija, kjer naj bi odborniki, po eni varianti omenjeno »pranje« opravili na posebnem, 10. zasedanju, če bi šlo to skozi hitro pa bi lahko opravili še daljši dnevni red takimenoimovanega 11. zasedanja. Slednjič je imenovana komisija izdelala poročilo, spis pa je narastel v pravočasni paket, saj je priloženo pismo dveh strankarskih veljav SDZ prof. Miroslava Kuglerja in Milana Medveška, ki je tudi predsedoval komisiji.

Zbegano poročilo

Bolj ko smo Medveškovo poročilo, zakaj Bojan Petan tr-

di da je prvo verzijo z nekim repom in glavo spisal član komisije Jože Baškovič, sicer diplomirani pravnik. Medvešek pa naj bi jo po Petanovih besedah dobesedno raztrgal in zdkitiral sedanjega), manj nam je bilo jasno kaj je na stvari. Zato je sledilo vprašanje »sedme sile« kaj so sploh bile pristojnosti komisije. Sekretar skupščine Bukovinsky je prebral zapisnik skupščine, da se imenuje komisija, o nalogah pa nič.

Ciril Kolečnik je ponovil težke besede prvaka brežiškega SDZ, prof. Miroslava Kuglerja, ki naj bi jih ta izrekel v Ljubljani, da je treba brežiški Demos razbiti. Kolečnik je nato govoril o polstoletni travmi Brežic, ko je bilo bolj pomembno kdo bo koga, razvoj pa jim je bil malo mar. »Naši ljudje niso naklonjeni več tistim, ki le nekaj rovarijo,« je odločno nadaljeval Kolečnik kako je takšno ravnanje pač posebna značilnost nekaterih ljudi. Zato ocenjuje vse skupaj kot poskus črnenja njegove vlade, posebno Medveškovega poročila pa naj bi bile vnaprej skovane hipoteze, zahteva po odstupu vlade, nič pa, kaj je narobe. »Zakaj je sporno posojilo Novemu domu, kjer dela

Petanova žena, ali zgolj posojilo Tovarni pohištva? V tej luči smo že predhodno obravnavali to vprašanje, a smo se za posojilo odločili, saj to tudi ne more biti razlog, da posojila ne bi dali. Poglejte npr. poročilo: kar naenkrat je v njem govorila, da smo 1 milijon dinarjev posojila hoteli odtegniti Tovarni pohištva, ni pa povedano, da smo to storili zato, da bi zavarovali proračun.«

Tako pridemo do zaključka, kaj je sploh lahko takšna parlamentarna komisija. Je lahko tudi preiskovalna? »To so lahko le državni organi. To je SDK, tudi UNZ. Ti organi so dali mnenje. To pa očitno nekaterim ni bilo zadosti. Zato so morali še nekaj naplesti, zato razmišljam, rad ali nerad, kot rečeno, da bo treba koga enostavno prijeti za jezik in tožiti,« je bil ponovno odločen Ciril Kolečnik.

Brežiški primer že ima svojo žrtev. Namestnik sekretarja za gospodarstvo Anton Zorko je bil prvotno odstopil, sedaj pa je poslal pismo, kjer odstop umika. Tudi to pismo je priloženo odborniškemu paketu.

Kakšen bo razplet 6. junija? Prenovitelji na marčevskem zasedanju občinske skupščine niso mogli zbrati niti deset odbornikov, da bi lahko dali pobudo za razrešitev župana Tomšeta. Če je treba sedanjemu vodstvu brežiške občine kaj priznati, verjetno nihče ne bo mogel mimo tega, da je želelo

vso zadevo razčistiti. Kakor hitro so namreč dobili poročilo in vso ostalo »solato«, so ga posredovali odbornikom. Če bodo ti od njega tudi kaj imeli, je vprašanje. Iz proračunskih viškov so v Brežicah odobrili 142 posojil, samo od obračunavanja denarjev so prigosposodarili nekaj nad 4 milijone dinarjev obresti, s čimer so domala rešili dolgotrajno zagato v telefoniji na enem koncu občine, sedaj pa rešujejo še drugi del. Brežiško gospodarstvo je uspešno, da jim zavida že marsikdo. Pravijo, da bi v razvitem gospodarstvu take naloge morala opravljati banka, a ga krška, kot zatrjujejo v Brežicah, ni hotela. Tudi je bila brežiška vlada ena prvih, ki je zniževala prispevne stopnje, kar je od februarja sem storila še štirikrat. Očitno se torej mnogo ubada z gospodarstvom. Sicer pa pravijo, da se prah dviguje vedno samo za dobrim konjem.

Potem je izšel še Dolenjski list, ki piše, da je novomeški javno tožilec uvedel preiskavo proti Bojanu Petanu. Ta, tudi sam diplomirani pravnik, se čudi, ker o tem do izida časopisa ni nič vedel. Ali pa se zopet pretvarja kot pri prosluli novomeški gradbeni aferi. Petan trdi, da je treba ločiti med razvojnim skladom, kjer je še stara oblast odobrila štiri posojila, oni pa petega. Šlo je za nekdanjega občinskega uslužbenca Ivana Glasa, ki je postal presežni delavec. Reševali so ga kot podjetnika.

VELENJSKI NAČRTI O VARČEVANJU

Leti 40 občinarjev

»Spravite vse občinske uradnike v to petnadstropno stavbo,« pravi republiški poslanec Ivan Atelšek in pokaže na razsežno poslopje nekdanje rudniške direkcije, v kateri sedaj sedijo funkcionarji in uradniki vlade, skupščinske strokovne službe in nekaterih upravnih organov velenjske občine. Zagotovo pri tem Atelšek misli na veliko število zaposlenih v javni občinski upravi, ki bi jih morali enkrat za vselej zmanjšati.

V tej občini so upravni organi raztreseni širom Velenja, ker za blizu dvesto uradnikov ni dovolj prostora v upravnem posloppju, kjer je pred desetletji ustvarjala in načrtovala razvoj rudnika lignita ekipa inženirjev, tehnikov, komercialistov, planerjev in administratorjev... Pred nekaj leti so vse še spravili pod to streho, kasneje pa se je občinska administracija toliko razbohotila, da je zmanjkalo pisarn v upravni zgradbi na Titovem trgu številka 1 in so posamezne službe razmestili še drugod. Tako je sedaj sekretariat za javne gospodarske dejavnosti v pisarnah nekdanjega stanovanjskega podjetja, uprava za urejanje prostora in varstvo okolja ter medobčinska geodetska uprava sta v občinski sodniji, ljudska obramba v dopadljivem domu SLO, družbene dejavnosti pa tam, kjer so uradovali sisi.

O zmanjšanju zaposlenih v občinski upravi, poenostavitvi upravnih postopkov in varčevanju so vsi dosedanja izvršni sveti napisali mnogo ukrepov, med njimi tudi, koliko uradnikov bodo odpustili. Pa od vsega skupaj ni bilo nobenega haska. Tudi organizacijsko so upravne organe večkrat preimenovali in uradnike temu ustrezno premetavali znotraj njih, nobenega doslej še niso odpustili, kvečjemu so vedno sprejemali nove. Podobno reorganizacijo kot jo predlaga zdajšnja vlada, je julija lani naredila Dmitrovičeva takoj zatem, ko je prevzela dolžnosti. Škozi skupščino je spravila občinski predpis, ki je občanom objubil božje mlino.

Nemara v občini Velenje vse vlade svojo učinkovitost in sposobnost preverjajo s tem, da venomer spreminjajo upravo. Po komaj šestih mesecih vladanja so izvršniki, odkar jih vodi predsednik **Franjo Bartolac**, občinskim poslancem ponudili nove zamisli o učinkovitosti upravnega dela. Pričakovati je bilo, da bodo zmanjšali število upravnih organov in združili njihove pristojnosti, pa jih niso. Financie, splošno gospodarstvo in javne gospodarske dejavnosti so razdrobili in zanje ustanovili tri nove občinske sekretariate, novega tudi za varstvo okolja, katerega delo je bilo zdaj pod upravo za urejanje prostora. Poznavalci razmer vedo za nekatere vzroke. Med znanimi je tudi ta, da je v izvršnem svetu zaposlen minister **Emil Štrbenk**, katerega so lani novembra že imenovali kot sekretarja za varstvo okolja, sekretariat pa šele sedaj ustanavljajo.

Navzlic tem in podobnim peripetijam vlada vendarle napoveduje izboljšave, kajti drugače nove reorganizacije ne bi ponudila. **Marko Jeraj**, sekretar za občno upravo, zagotavlja prebivalcem občine Velenje sodoben upravni servis, ker bodo s preureditvijo združili strokovnost in profesionalnost ter napoveduje racionalnost in varčnost. Ukrepi gredo najbrž v dve smeri: od rudnika bo občina odkupila zdajšnje upravno poslopje, katerega bodo obnovili in pisarnam popejšali interior, varčevanje pa speljali z odpadajo službenih vozil, ki jih bodo zmanjšali od sedanjih 20 na deset (menda morajo to varčevalno potezo narediti, ker so pred nedavnim kupili velikega Citroenovnega zrebca); štirideset uradnikov manj pa bo po napovedih do konca leta sedelo v občinskih pisarnah, ker jih bodo odpustili. Temu je težko verjeti, saj novi sekretariati rabijo kadre, če hočejo uspešno delovati, minister pa tudi malo velja, če nima svojih podrejenih.

ČATEŠKE TOPLICE

Termalna riviera

V petek so v Čateških Termah odprli pravcato termalno riviero. Celota zunanjih bazenov v obliki ribe meri kar 18.000 kvadratnih metrov, s preostalimi bazeni, štiri najstarejše so obnovili, imajo sedaj na tem delu brežiške občine za kopanje skupaj 5.500 kvadratnih metrov bazenov. Naložba, v celoti iz lastnih sredstev Term, je veljala 4 milijone nemških mark. Dolgoročni

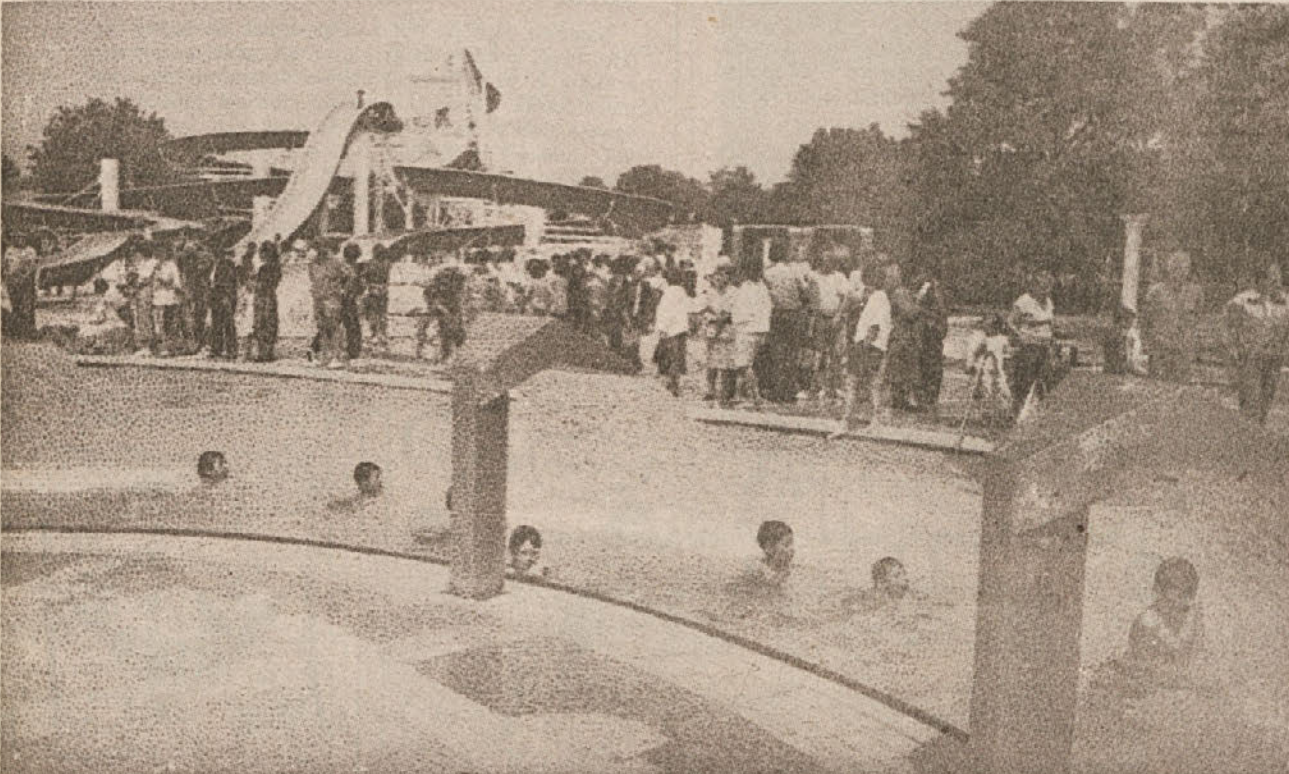
koncept razvoja čateške firme, ki je uvrščena že kot sedanja delniška družba med pet slovenskih firm v pilotski študiji za privatizacijo, je izdelala mag. Alenka Kocuvan-Polutnik, sam načrt za bazen pa dipl. inž. arhitekture Friderik Polutnik, oba iz Razvojnega centra Celje. Zahtevna dela je, pretežno od letošnjega februarja sem, opravilo sevniško gradbeno podjetje Posavje v sodelova-

nju z SGP Zasavje iz Trbovelj.

Kopalci imajo na izbiro marsikaj: od kar treh aqugunov v dolžini 18, 36 in kar 95 metrov, vodnih tokov, pravcate vodne gobe, ležalnega masažnega bazena, vodnih slapov, treh whirlpoolov, itd.

Trak je prerezal dolgoletni vodja investicij v Termah Vlado Deržič. Kolektivu je za pridobitev čestital tudi slovenski

minister za turizem Ingo Paš. V ponedeljek so v Mokricah ustanovili golf klub. Direktor Term dipl. inž. Borut Mokrovič je v nagovoru že vabil na naslednji letošnji otvoritvi: novi golf na Mokricah in teniško dvorano v Termah. Skratka, ne le »za vszskogar nekaj«, kot poudarjajo v svojem sloganu, vedno boste videli kaj novega v tem podjetnem kolektivu!

Avstrijci v jedrski

Minuli teden so si ogledali krško nuklearno člani vodstva avstrijske socialistične stranke dežele Štajerske na čelu s prvim namestnikom deželnega glavarja prof. dr. Schachnerjem. Poglavitno besedo pri vprašanih niso imeli strankarski veljaki, temveč za cel avtobus avstrijskih novinarjev katerim je s sprejemljivo srečo odgovarjal direktor jedrske inž. Stane Rožman. Gostje so se zatem odpravili proti Ljubljani na pogovor s socialdemokratskimi vrstniki pri dr. Jožetu Pučniku.

Z VEZA
DRUŠTEV ZA
CEREBRALNO
PARALIZO
SLOVENIJE

C
P
E
T

RE
VI
JA

NOVA ŠTEVILKA ŽE V PRODAJI

OSEBNA IZKAZNICA KGB-JA

Gorbačovova nova oblačila

Je Mihael Gorbačov res predsednik ZSSR ali je le marioneta KGB-jevskega Kabineta v senči? S to uganko se ubadajo mnogi zahodni politologi, potem ko so lani decembra številne agencije poročale o državnem prevratu v Sovjetski zvezi. Do tega seveda ni prišlo. Vzrok za takšne domneve je bil namreč v nastopu Vladimirja Krjučkova, predsednika sovjetskega KGB-ja, na centralni televiziji, kjer je napadel destruktivne elemente, ki uničujejo sovjetsko oblast, za svoje početje pa naj bi bili deležni močne podpore iz tujine. Ob tem je Krjučkov pozval vse lojalne državljane, naj KGB obveščajo o vsem sumljivem. In konec lanskega leta je KGB nazadnje obelodanil tudi tisto, na kar so prisegali mnogi eksperti za vzhod: KGB se je namreč imenoval za sestavni del oblasti, obenem pa skromno zamolčal dejstvo, da se je težišče te oblasti nevarno nagnilo na stran KGB-ja. To sta nenazadnje, dva meseca kasneje, potrdila tudi predsednik Gorbačov in premier Valentin Pavlov, ko sta v Krjučkovem tonu demokrate označila za rušilno silo, njihova gesla pa, »da prihajajo iz tujih znanstvenih centrov«.

Špijoni z razlogom

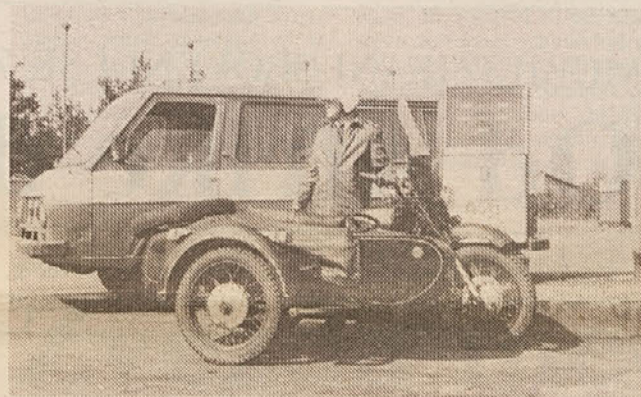
KGB ali Komitee državne varnosti SZ je svoj oblastniški vrhunec dosegel v letih staliniističnega režima, ki sicer velja za najbolj krvavo obdobje v njegovi zgodovini. To ogromno obveščevalno mašinerijo, ki jo je postavil totalitarni režim, je tako uspešno držal skupaj pred strahom pred likvidacijami kot pa kakšna pretirana ideološka pripadnost. Namreč, sami Čekisti (pripadniki izredne komisije za boj proti kontrarevoluciji in špekulaciji) so v pogostih notranjih čistkah v velikem številu izginjali v kletah NKVD-ja.

Ko je predsednik postal Hruščov in spoznal, da so ti organi nevarni celo zanj, je začel z novimi, toda neprimerno manj ostrimi likvidacijami. Ker je bila njegova moč v primerjavi s Stalinom precej skromna, je sodišče videl le manjši del preiskovalcev NKVD-ja in MGB-ja (ministrstvo za notranje zadeve). Le nekaj jih je dobilo najvišjo kazen ali taborišče, večina, ki se jim je sodilo zaradi zločinov, pa je bilo ob partijske izkaznice, čine in pokojnino. Ostala manjšina je bila odpuščena iz MGB-ja in premeščena v policijo ali različna ministrstva in uprave. »Naša mesta so zasedli amaterji,« se pritožujejo upokojeni KGB-jevci. Seveda pa so premeščeni obveščevalci ohranili stik s KGB-jem. Pravzaprav so po-

5. uprave KGB-ja postane namestnik vrhovnega tožilca SZ. Na njegovo mesto je prišel Jevgenij Ivanov, ki je bil pred tem vodja Oddelka administrativnih organov CK (bivši oddelk za zakonodajo in pravna vprašanja). Sicer pa so mnogi delavci tega oddelka, predvsem vodilni, bili neposredno povezani tako s CK ZK SZ kot tudi s KGB-jem. Svojtčas je bil vodja tega oddelka tudi kasnejši predsednik Vrhovnega sovjeta Anatolij Lukjanov.

Perestrojka in »peresdvojka«

Lani jeseni je veliko prahu dvignilo pisanje nekaterih ameriških časopisov, ki so iz knjige »KGB-pogled od znotraj« (avtorja K. Endrju in O. Gordijevski) pobrali trditve, čes da je pravi iniciator perestrojke v SZ prav KGB. Kmalu nato se je o tem razpisal še neki zahodni politolog, ki je postavil tezo, da

je prav KGB postavila Gorbačova za predsednika. Ob takšnih in podobnih diskusijah se postavlja vprašanje, kdo je pravzaprav komu podrejen: ali KGB partiji in politbiroju ali obratno? Čeprav je tajna policija, katerakoli že, še vedno etiketirana kot konzervativna sila, je potemtakem povsem na mestu vprašanje, zakaj je KGB-ju ustrezal ta nedvomno progresivni korak? Se je odrekel stereotipu, potem ko je, tudi zahvaljujoč njemu, partija čedalje bolj ležla na obrobje?

Dejstvo je, da je prav KGB s svojimi informacijskimi kanali poznal pravo sliko politične in ekonomske situacije v SZ, vedel pa je tudi za podvige zahodne vojaške tehnologije. Sovjetska ekonomija je bila v takšnem položaju, da ni bila več sposobna oskrbovati potrebe vojaškoindustrijskega kompleksa. To pa je predstavljalo nevarnost za obstoj samega sistema oblasti. Potrebne so bile torej takšne reforme, ki bi zagotovile ne le varnost, temveč tudi moč centralne oblasti. In na položaj generalnega sekretarja partije je prišel sorazmerno mlad, energičen in dovoly »zahodnjaški« Gorbačov.

Prisluškovanje Gorbačovu

V situaciji, ko se v državi krhajo strukture oblasti, ima strateško prednost tisti subjekt, ki nadzoruje informacijske kanale. In KGB ima monopol

nad informacijami. V ZDA, na primer, so informacije kot osnova za sprejemanje odločitev v rokah oblasti: ŠRU, FBR, RUMO (vojaška obveščevalna), Obveščevalni biro departementa, Državna varnost, raziskovalne službe kongresa itd. Vse imajo svoje kanale, ki so med sabo neodvisni. V SZ pa se vse osnovne informacije stekajo v KGB. Shematično gledano se najprej prečistijo v Informacijski upravi, nato v Prvi glavni upravi, zatem jih preučijo še njeno vodstvo in kot takšni

pridejo podatki do šefa KGB-ja, Krjučkova, ki jih preda Gorbačovu. Ali pa tudi ne. Sicer pa se vse informacije temeljito analizirajo v Upravi za informacijsko planiranje, v Informacijsko-raziskovalnem institutu, v Informacijsko-analitičnem oddelku, z analizo podatkov pa se ukvarjajo še različni akademski instituti. Kanalo, po katerih bi informacije prišle mimo KGB-ja do Gorbačova, praktično ni, saj se kontrolirajo vse šifrirne službe, pa tudi dopisovanja med predsednikom in vlado so pod kontrolo. Torej, prav v monopolu nad informacijami in nekontroliranju pravic in funkcij, se KGB razlikuje od tajnih služb v demokratično razvitih državah. In to KGB, v času, ko se rahljajo vezi med partijskimi strukturami, postavlja v privilegiran položaj.

V času mitingarskega vala, so bile vse demokratično separatistične sile usmerjene v rušenje KP SZ. V mnogočem jim je to uspelo. Toda, tisti, ki je spodbudil perestrojko, je navsezadnje vedel, da se vseskupaj lahko obrne proti njemu samemu. Ko je preveril stabilnost države z dogodki v Tbilisiju in Bakuju, je sprožil opozorilni strel v Vilnjusu. V teh primerih je bila KP SZ ščit za KGB, približno takšen kot je bil svojčas Ligačov za Gorbačova. Seveda pa se je s tem obstoječe ravnanje sil v strukturi vrhovne oblasti porušilo. Gorbačovoova popularnost je nezadržno padala. Postal je realni vladar le na dvainštiridesetih hektarjih kremelske površine. Tudi parlament je praktično nehal obstajati. V državi se sprejemajo ukazi, ki dejansko uvajajo izredne razmere. Potemtakem je le še vprašanje časa, kdaj bo v veljavo stopil 113. člen sovjetske ustave, ki uvaja izredno stanje. Proračun za »največjo armado na svetu« znaša 90 milijard dolarjev, vsaka sovjetska republika k tej vsoti prispeva okrog 20 odstotkov iz svojega proračuna, nekatere uporniške republike pa so te dajatve (kot tudi ostale) deloma bojkotirale. V primeru, da bi se poleg vojne zakonov začela se bankirska vojna, bi bila armada primorana posredovati, saj bi v nasprotnem primeru kaj hitro ostala brez denarja.

Koga je strah demokracije?

Ko je v bivši NDR prišlo do revolucije, so bili odkriti tudi tamkajšnji arhivi državne varnosti: od 16,5 milijona prebivalcev NDR je bilo kar 180 tisoč obveščevalcev. Kasneje se je izkazalo, da je tudi Češkoslovaška s 15,5 milijoni prebivalcev imela 140 tisoč sodelavcev Državne varnosti. Iz obeh

primerov se lepo vidi, da se je s špijoniranjem ukvarjal en odstotek celotnega prebivalstva. Potemtakem je v SZ sodelavec KGB-ja vsak stoti državljani, kar pomeni, da jih je neprimerne več kot je, denimo prebivalcev v Sloveniji. Skratka, v SZ je, če upoštevamo podatek, da ima vsak dober operativec do deset obveščevalcev, okrog tri milijone špijонов. In najmanj toliko jih je strah, da bi reforme v SZ šle tako daleč, da bi nekoč morali odkriti arhive KGB-ja.

Nov image KGB-ja

Vse bolj jasno je torej, da KGB postaja samostojna politična sila. Prvi koraki v tej smeri so bili narejeni v volilni kampanji leta 1989, ko je bilo za narodne deputate izvoljenih dvanajst KGB-jevcev, večina predsednikov republiških komitejev.

Ta skromen rezultat je bil vzpodbuda za izdelavo prave taktike v predvolilnem boju na republiških volitvah lani. V republiške in mestne parlamente je bilo izbranih 2756 poslancev iz vrst KGB-ja. Pred dvema letoma pa so se začele tudi velike kadrovske spremembe znotraj KGB-ja. V prvem valu je bilo zamenjanih osem šefov regionalnih komitejev. Lani spomladi je bilo v regionalnih komitejih in upravah na novo imenovanih štirintrideset vodilnih delavcev. Tretji pretesni šel niti mimo centralnega aparata, od koder sta pred tremi meseci odšli dve ključni osebi v komiteju: Pirožkov in Bobkov. Poleg njiju pa še vrsta načelnikov v upravi.

Tako je Vladimir Krjučkov v dobrih dveh letih posredovanja zamenjal več kot šestdeset sodelavcev čekistovske elite. Dodati je še treba, da je v zadnjih letih vez med KGB in MDV postala močnejša. Tako je Kurkov, nekdanji načelnik leningrajske mestne uprave za notranje zadeve postal načelnik KGB za leningrajsko oblast, Arutiunan, ki je bil svojčas med vodilnimi v organih za notranje zadeve, je postal predsednik KGB Armenije.

Po teh kadrovskih čistkah so na vodilna mesta prišli ljudje, katerih povprečna starost ni višja od 49 let. V 60. in 70. letih, v obdobju torej, ko je sedanja KGB-jevska elita začela svojo kariero, se je v obveščevalno dejavnost vključilo 28 odstotkov ljudi, ki so prišli iz tovarn, iz vrst partijskega aparata jih je prišlo 21 odstotkov, iz visokošolskih organizacij 13 odstotkov, ostali pa iz komsomola.

DOLGA POT DO SPRAVE Izdajalstvo

Zgoščeno povedano, gre za domobranci. Dokazano izdajstvo, sodelovanje z okupatorjem, je zavrženo dejanje. V Sloveniji naj bi bilo to drugače. Slovence po svetu očitek o izdajstvu nedvomno hudo boli. Pravijo, da so bili zaradi komunizma prisiljeni v sodelovanje z okupatorjem, izbrali naj bi manjše zlo.

Kar zadeva komuniste, so te pred vojno v Sloveniji zapirali in pobijali. Ni neznano, da je ogromna večina Slovencev, med katerimi je bila le peščica »rdečih«, v NOV dejansko hotela drugačen režim, bolj pravičen svet – tudi za verne Slovence to velja. Skupaj so odločno rekli »ne« okupatorju in prijeli za orožje. Kaj so komunisti obljubljali in kaj izpolnili, je seveda druga zadeva. No, kljub temu bo zgodovina pokazala, da smo imeli v Jugoslaviji še najbolj znosen komunistični režim.

Lahko trdimo, da komunisti med NOV niso pobijali sonarodnjakov zato, ker niso bili komunisti. V postopke, ki so bili praviloma vsaj formalno poštene, so spravili izdajalce. Največkrat so pokali strelji. Noben dokument žal ne pove, koliko so domobranci, v borbi za domovino, v bitkah pokončili Nemcev ali Italijanov. O tem, koliko je bilo mrtvih v bitkah med partizani in domobranci, enih in drugih, naj povedo sami.

Kaj je reklo o domobranstvu mednarodno sodišče v Nürnbergu, je menda jasno. Razvrstili so jih med četnike, SS in podobne. Domobranci – in njihovi organizatorji – zagotovo niso bili rešitelji Slovenstva.

V troke nam je prišla prva številka Slovenskega sveta, ki ga izdaja slovenska konferenca svetovnega slovenskega kongresa. Med drugim je v njej najti – obupen poizkus rehabilitacije domobranstva. Revija se v bistvu obrača le na Slovence po svetu, ki so po vojni bežali zaradi domobranstva in na njihove sorodnike, sinove, hčere, vnuke... Mar ne vedo, da je večina Slovencev odšla v svet zaradi drugih razlogov? Ti bodo zmajevali z glavami. Najmanj to. Vprašamo se lahko, če v takih razmerah sploh doživimo kongres, ki naj bi tudi uspel.

Pišemo torej o izdajalstvu. To pa seveda ne pomeni, da ni treba dobiti prave ocene o »dolomitski izjavi«, s katero se je KPS zavihetela na čelo OF in NOV, o povojnih pobojih, o tem, zakaj OF po tistem ko je bilo jasno, da kontrarevolucije v Sloveniji ni, ni »razpadla« na stranke, ki so jo ustanovile, o pregajanju drugače mislečih (delikt mišljenja, ki je bil celo kazniv), itd., itd. Tu grešijo prenovitelji, ki še kar čakajo, da bo oceno napravil nekdo drug, namesto, da bi sami povedali, kaj sodijo o svojih prehodnicah – KPS in ZKS.

PO SLEDEH REPORTAŽ

Pregon se je pričel

»Samo nekaj centimetrov nad nami so letele krogle, ko sem z ženo in otroki sedel v tem prostoru. Po streljanju so mi porezali gume na avtomobilu. Kmalu za tem sem dobil dopisnico na kateri piše, da če se ne izselim do pričetka sezone, bo vržena bomba na mojo restavracijo,« smo zapisali pred časom v našem tedniku pod naslovom: Bombe nad Porečem.

Radiša Kuzmanović

Tam kjer stoji danes »Garamina«, ena najlepših restavracij v Istri, ob cesti med Porečem in Novigradom, je bilo včasih le golo kamenje in grmovje. Radiša Kuzmanović, povratnik s Švedske, je s pridnimi rokami in čedno vsoto denarja puščavo spremenil v zavdanja vreden mediteranski paradiz. Ob pomoči žene Geneveve, po rodu Poljakinje in dveh hčerk je hotel življenje, po vrnitvi s Švedske, nadaljevati v Istri. Ne zavedajoč se porajajočega nacionalizma se je, kljub temu, da je rojen v Požarevcu, odločil svoj milijon in pol nemških mark investirati na Hrvaškem. Toda nacionalizem in ljubosumnost zaradi uspešnosti gospodarjenja sta bila očitno vzrok za nasilniški način dokazovanja nacionalnega enoumja nad podjetniško logiko.

Že decembra preteklega leta se je zgodilo. Nekdo je z več kot dvajsetimi strelji iz brzo-strelke preluknjal njegovo restavracijo. Storičca tega dejanja je Rade prepoznal in ga ovadil policiji. On in njegovi pomočniki so člani t. i. »Vukovarske

zveze«, ki mu je kasneje poslala dopisnico z grožnjo o nastavitvi bombe v njegovi restavraciji.

Dva meseca kasneje

Medtem se je na poreški policiji del vodilne skupine zamejnal. Radiša Kuzmanović je v tem videl zadnjo možnost za rešitev situacije. Ponovno je odšel na policijo. Ponovil je imena osumljenцев, a to ni bilo dovolj.

»Policija še vedno noče ukrepati! Povedal sem jim, da jim kot dokaz videofilma ne morem dostaviti. Rešitev problema ni v interesu policije, niti vlade, niti v interesu HDZ-ja. Brezzakonje je totalno! Storičca se še danes hvalijo s svojim podvigom. Nemočen sem. Tragedija je, da se nekaj takega dogaja le 55 km stran od Evrope! Svojo starejšo hčerko sem že zaradi varnosti poslal nazaj na Švedsko. Mlajša hčerka in žena bosta odšli za njo takoj, ko se konča šolsko leto. Sam bom ostal. Kako dolgo, ne vem. Poskusil bom. Nočem pa žrtvovati žene in otrok. Norost je dosegla višek!« zaključuje.

MOBILIZIRANI SLOVENCIS SE ZDRUŽUJEJO

Od Afrike do Finske

Vojni veterani, prisilno mobilizirani v nemško vojsko, vdove, oziroma sorodnice padlih v nemški vojski ali umrlih po vojni, so

se zbrali v soboto, 1. junija na ustanovnem območnem območnem zboru v Celju. Prvi volilni zbor društva bo v soboto, 15. junija, na katerega bodo prišli delegati vseh območnih odborov s Štajerske, Koroške in Kranjske.

Zahteve društva mobiliziranih Slovencev v nemško vojsko se nanašajo na moralne pravice in na določila Helsinškega sporazuma. Zahtevali bodo odškodnino za izgubljeno delovno dobo, za čas prebit v delovni obvezi, vojski in v ujetništvu. Te pravice bodo uveljavljali tudi za najbližje svoje umrlih ali padlih udeležencev. Uveljavljali jih bodo preko Slovenskega republiškega sekretarjata za zunanje zadeve v pogovorih z nemškim zunanjim ministrstvom. Odškodnino zahtevajo kot žrtve fašizma. Postopek bi želeli izpeljati, kot je bil organiziran za Slovence, mobilizirane v Italijansko vojsko.

Zborovanje je bilo v veliki dvorani kina Union v Celju. Nikakršni simboli niso označili organizirane dejavnosti, prav tako ni bilo niti obvestila, ki bi kogarkoli obveščal o dogajanju v dvorani. Skoraj do zadnjega kotička napolnjena dvorana je prislusnila besedam govornika, predsednika pripravljalnega odbora Franca Kolena.

»Smo žrtve vojne. S tem, da smo ostali v Sloveniji, smo najbolj jasno dokazali, da smo tukaj doma. Ne morejo vsega nam naprtili. Mi smo bili frontni vojaki od Afrike do S. Finske.

Zahtevamo le svoje moralne pravice in spoštovanje določil Helsinškega sporazuma. Bili smo vojaki in žrtve fašizma. Sedaj nas je v Sloveniji 6000. To še nismo vsi. Teh šest tisoč članov nam daje moč pogajati se z Nemci. Vsi moramo biti misonarji. Nekateri se še bojijo. Bojazen je nepotrebna, mi smo demokratična družba, mi nismo politična organizacija. Bili smo dobri državljani Slovenije kot vsi drugi. Neumen je tisti, ki bi nam kaj očital. Z delom v teh 46 letih smo dokazali, kje je naša rodna gruda. Najprej moramo skleniti pogodbo med Nemčijo in Jugoslavijo, zaradi rente, pokojnine. Imamo tudi stvari, ki jih moramo z našo državo urediti. Naši invalidi so neizenačeni z invalidi člani Zveze borcev. Celje je izbrano za sedež organizacije. Čez 14 dni bo zbor za Slovenijo«.

NOVA POT POD KARAVANKAMI

Odprli karavanški predor

V nedeljo je stekel promet preko enega najsodobnejših mejnih prehodov v Evropi, skozi karavanški predor. Po skoraj tridesetletnih pripravah

in mukotrpnem delu je bila minulo soboto svečanost ob otvoritvi 7.864 metrov dolgega predora in pripadajočih objektov. Svečanosti so se poleg gradi-

teljev udeležili med drugimi tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. Po otvoritvi tega,

gradbeno najzahtevnejšega objekta v Alpah, nam ostaja še otvoritev posodobljenega mejnega prehoda na Šentilju, kjer so dela v polnem teku.

OLIMPIJA NA KOLENIH

Trenerji korakajo

Kjer je dim, mora biti tudi ogenj! Že nekaj časa se je v ljubljanskih nogometnih krogih šušljalo o korenitih spremembah pri edinem slovenskem nogometnem prvoligašu Olimpiji. Največkrat so bila omenjena imena direktorja kluba Usenika, blagajničarke Djuričeve, sekretarja Sušnika, manj glasno pa imeni trenerja Dogandžiča in koordinatorskega Šoškiča. Kakšen je bil namen?

Že pred začetkom pomladanskega dela prvenstva je skupina igralcev na vse mogoče načine opozarjala, da Olimpijo vodijo napačni ljudje, da je organizacija prvoligaša na ravni amaterskih klubov, da so kupljeni igralci ves čas v boljšem položaju kot domači in konec koncev, da imajo slabe - mi dodajmo najslabše - prvoligaške pogoje za delo.

Predsednik, Ivan Zidar, človek, ki že drugi mandat opravlja nevhvaležno funkcijo predsednika, se je končno javno (sicer na za novinarje zaprtem sestanku IO kluba) izjasnil: nepreklicno morajo iz kluba Usenik, Sušnik, Djuričeva, Dogandžič, Šoškič in Jovičević. Novi direktor bo Peter Ameršek, trener pa Filip Mendaš! O ostalih nadomestitvah, ki v tem trenutku vsaj za nekatere niso pomembne, pa najbrž kdaj drugi.

Jasno je, da sta zaporedna poraza Olimpije za Bežigradom bistveno vplivala na tako odločitev. Edini slovenski prvoligaš najbrž ne sodi več med tiste, ki se bodo do zadnje se-

kunde letošnjega prvenstva borili za obstanek v jugoslovanski (?) prvi ligi, vendar kar je preveč je pač preveč. S tekmovalnega zornega kota so najnovejša odločitve deloma razumljive. Deloma? Preprosto samo zato, ker so pač tekmovalni dosežki kriterij strokovnega obstoja. Če sta poraza argument ZA, potem jih je vsaj še nekaj za NE! »Pravi« klubi le redko med ali proti koncu prvenstva zamenjajo trenerja. Zdaj že bivšega prvega moža stroke je izbralo, kljub negodovanju igralcev, sedanje vodstvo in nenazadnje, sedanji trener je plačal račun za večletno slabo organizacijo ali po domače pokopali so ga igralci, ki že dalj časa niso dobili izplačanega tako obveznosti kluba iz pogodbenih obvez ali pa tekočih plač in nagrad.

Odstotke nekaterih članov IO in predsednika Zidarja bodo v prihodnje še predmet polemik in morda tudi sodniških obravnav. Čeprav za zaprtimi vrati, skoraj nič ni ostalo skritega. IO ni bil sklepčen, odpu-

šeni (v rednem delovnem razmerju) niso dobili odpovednega roka! Novoimenovani naj bi nove funkcije prevzeli takoj! Novi trener Mendaš (prej pomočnik) je zaenkrat v najtežjem položaju. Moštvo mora pač preprosto v prvenstvu uspešno (?) odigrati vse tekme, direktor Ameršek bo lahko začel z delom postopoma in načrtno, vprašanje pa je kako uspešno nadomestiti izpad dela sekretarja in računovodkinje, kajti tudi to delo je potrebno bržčas opraviti. Pa pustimo administracijo.

Bolj pomembno je, kakšni so načrti za v prihodnje. Zanesljivo bo treba najprej odgovoriti, kakšen klub naj bi bila Olimpija. V »starih« časih bi vsaj teoretično hitro prišli do pravega modela slovenskega prvoligaša. Danes je to precej težje. Vsaj zaenkrat ni popolnoma jasno ali bo Olimpija še tekmovala v jugoslovanski prvi ligi, saj tudi prvoligaši v ostalih republikah ne vedo ali bo ta sploh še obstajala. Ali pa bo Olimpija eden od 12 udeležencev slovenskega državnega prvenstva? V dokumentih Nogometne zveze Slovenije je že moč razbrati razmišljanja o enotni prvi slovenski ligi z Olimpijo, Izolo, Mariborom in Koprom in še 8 najboljšimi iz sedanje slovenske lige.

Seveda je odgovor na vprašanje, kje bo Olimpija tekmovala, izredno pomemben, vendar ne glede na to ostaja še vrsta težav, ki jih bo morala Olimpija s temi ali drugimi ljudmi rešiti.

Organizacija je v ospredju! Ni najbrž prevelik strošek skočiti do Milana ali Münchna. Tudi Crvena zvezda ne skriva svojega pristopa. Nenazadnje, tudi v naši republici je nekaj bistrih glav, ki bi lahko bistveno pomagale rešiti največje bolečino ljubljanske Olimpije. Skoraj nemogoče je razumeti, da so Oblak, V. Ameršek, Popivoda, Iskra, Rožič in najbrž še kdo daleč od kluba, da jim nihče ne ponudi častne vstopnice, da je zanemarjeno delo z mlajšimi, da je njihov uspešni trener Bečejac v klubu celo odveč, posebna zgodba pa je bežigranski stadion. Igralci so brez osnovnih pogojev za delo, gledalci brez najbolj minimalnega standarda! To pove vse.

Naivno bi bilo misliti, da se za vsem zelo preprosto ne skriva denar. Ta je bil in vsaj nekaj časa še bo velik Olimpijin problem. Bo to želel ali ne, zanesljivo bo denar glavna naloga v.d. direktorja Petra Amerška. Ameršek se v tem trenutku pojavlja kot »turnusni« direktor saj bo njegov v.d. mandat potekel 20. junija, ko bodo na kon-

ferenci kluba odločili o njegovi in Olimpijni usodi. Če bi se morali javno opredeliti do izbora Amerška, bi najbrž bil odgovor »O.K.«, seveda pod pogojem, da bo našel vodstveno moštvo, v katerem mora biti prostor tudi za kvalitetne ekonomiste, marketingarje in nenazadnje tudi sposobne administrativce, kajti tudi ta del je žal dolgo časa (natančneje po odhodu Petra Žagarja) še kako šepal.

Izbira mladega trenerja Filipa Mendaša, nekdanjega nogometarja Slovana in tudi trenerja moštva s Kodeljevega pa je seveda precej bolj sporna. Olimpija očitno nima več pravega kriterija za izbiro trenerja. Tudi Slobodan Dogandžič je v Ljubljano prišel brez imidža, točneje, bil je trener zadnje uvrščene drugoligaškega moštva. Mendaš nima nikakršnih prvoligaških izkušenj (odštejte nekajmesečno pomočniško delo) in bržčas so te potrebne.

Res je, da tudi trenerji v zad-

njih letih veliko, veliko stanejo. Uspešni investicijo hitro povrnejo, drugi pa ponavadi klub pripeljejo v stečaj. Olimpija, edini slovenski prvoligaš, si najbrž zasluži vsaj poizkuse pri Miroslavu Blaževiću-Čiri, trenutno sta prosta Skoblar, in Tomislav Ivić najbrž ne bi bil neodpustljiv greh, če bi povprašali za načrte tudi Vujadina Boškova (mimogrede: trener italijanskega prvaka je že pred časom kupil vilo na Bledu?!).

In če so že ti stari mački predragi, potem ostane razmislek o mladih, nadarjenih, solanih slovenskih strokovnjakih. Tudi Mendaš je lahko v tem krogu. Morda bi opozorili še na Miklavčiča, J. Zavrta, morda tudi na Verdenika, vsekakor pa bi moral biti med najresnejšimi kandidati Bojan Prašnikar, profesor, ki trenutno vodi celjski Ingrad Klavar. Prašnikar je bil soliden nogometar, diplomiral je na takratni VŠTK, za sabo pa ima že več kot desetletje praktičnega dela.

Trenerji Olimpije 1962-1991

1962 Branko Stanković
1963 Branko Elsner
1967 Minda Jovanović
Tomislav Kaloperović
1967 Vlatko Konjevod
1969 Edo Hočevar
Nedeljko Gugolj
1973 Slavko Luštica
1976 Slavoljub Milošević
1977 Branko Elsner

1978 Dušan Varagič
1980 Vukašin Višnjevac
1981 Nedeljko Gugolj
1984 Zdenko Verdenik
1986 Nedeljko Gugolj
1987 Andrej Oblak, Jani Zavrli
1987 Miloš Šoškič
1990 Slobodan Dogandžič
1991 Filip Mendaš

AKCIJA NOVE DOBE

Pomagajmo Janezu v Ameriko

Pomoč so prispevali:

Katarina Zewe
Rokometni klub Celje
ABC Galeb
Desiree Kolarec
Pedagoško društvo Celje in upokojenci (srečanje na Hudinji)
KS Škofja vas
KS Frankolovo
Miha Vodenik - Gornja Radgona
KS Vojnik
Zlatarstvo Vlado Prošenc, Dobrna
Zdenko Piliš, Cesta II/19, Velenje
Center za socialno delo Celje
Petrol TOE Celje - OOS
Silvester Memon, Avtoličarstvo, Dobrna
Srednja vrtnarska šola Celje
Turistično društvo Vojnik
Kiosk VIDA, Vida Razgoršek, Dobrna
KS Strmec
KS Dobrna
- KORK, Ljubečna
- Gimnazija Celje
- Trgovsko in servisno remontno podjetje Avto Celje

V celjski podružnici Službe družbenega knjigovodstva smo odprli posebni žiro račun

50700-723/3-31455 z obveznim pripisom za Janezovo pot v Ameriko

IGRALCEM PO 200.000 MARK

Zvezda med zvezdami

Nogometaši Crvene Zvezde so na evropskem nogometnem Olimpiu. Na štadijonu San Nikolo v Bariju so po 120 minutah boja zdržali vse napade Olimpiquovih asov in v ruleti - izvajanju enajstmetrovk - osvojili največjo evropsko nogometno lovoriko. Tako so nogometaši Crvene Zvezde kot prvi jugoslovanski klub osvojili naslov ekipnega prvaka Evrope. Temu podvigu so bili zelo blizu že nogometaši drugega beogradskega kluba Partizan 1966. leta v Bruslju.

Napovedi pred tekmo so na nogometni borzi znašale 50:50. Francozi so sloveli kot dobro uigrana in kompaktna ekipa, Jugoslovani kot močnejši individualci. Na eni strani Amaros, Boli, Mozer, Woddle, Papen in Pele, na drugi Belodedić, Prosinečki, Pančev, Savičević in Binić. Sama nogometna imena, ki na evropski nogometni borzi dosegajo astronomske cene. Trenerja Petrović in Goethals sta dobro poznala vse kvalitete in pomanjkljivosti enih in drugih. V glavnem sta na tem tudi gradila svoji taktiki. Petrović se je odločil za obrambno varianto s poudarkom na hitrih protinapadih prek hitronoga Binića in Savičevića v špici z enim

od najboljših evropskih strelcev Pančevim. Goethals se je opredelil za napadalno igro in striktno pokrivanje nasprotnikove polovice in s tem načrtoval preprečiti razvoj igre in dirigirane podaje Prosinečkemu in Savičevića. Po poteku dogodka na igrišču je več sreče pri izbiri taktike imel Zvezdin trener. Njegovi igralci so na vsej tekmi šestkrat prišli blizu gola Francozov. Na drugi strani so imeli Francozi žogo več v svojih nogah, vendar brez pravih priložnosti za gol. Proti koncu tekme, ki se je končala z najbolj nepopularnim rezultatom, je največjo napako napravil trener Olympiqua, ko v igro ni poslal bivšega Zvezdinega kapetana Stojkovića, ki je v šestih minutah, kolikor je bil na igrišču, pokazal več kot nekateri vso tekmo.

Pri izvajanju enajstmetrovk je bilo vse odločeno že po prvi seriji, ko je Prosinečki zadel, Amorosev strel pa je najboljši posameznik v Zvezdinih vrstah, vratar Stojanović, odbrazil. Binić, Belodedić, Mihajlović in na koncu Pančev so imeli potem dovolj močne živce. Sreča spremlja pogumne. V Bariju se ni umiralo v nogometni letopi. Vse je bilo v službi uspe-

ha, ker je bil vložek ogromen. Ena sama napaka bi lahko podrla nedotakljivost Zvezdine trdnjave, se je začela nevarno nagibati zaradi notranjih sporov med igralci in vodstvom kluba. Na koncu se je vse končalo najbolje za Beogrjadane. Osvojili so nogometni vrh

Evrope. Cena Zvezdinih zvezd je na nogometnem tržišču Evrope še bolj narasla, za osvojen pokal evropskih prvakov pa vsak igralec dobi okrog 200 tisoč DEM. Francozi bi v primeru zmage po besedah predsednika kluba Tapiea dobili po 350 tisoč DEM.

TRGOVSKO PODJETJE

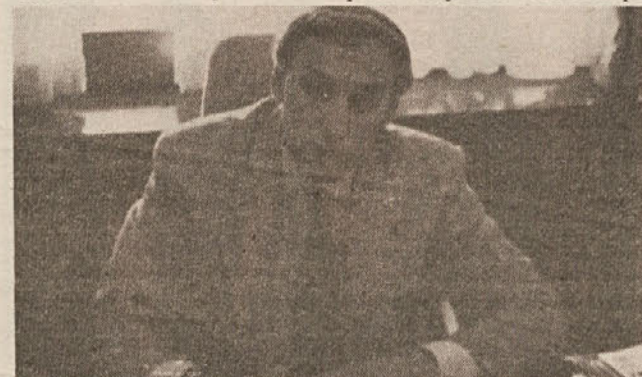
Moda p. o.
CELJE

DOBRINA

NOVA PRODAJALNA

v kateri nudijo živila,
pijače, čistila...

V ZIDANŠKOVI 30
(PRI RIBIČU)

Dragan Džajić: račun se je izšel

USPEH NAŠE SODELAVKE

Bogdan Učakar v Delu:

Pevski vzpon

Društvo glasbenih umetnikov Slovenije nadaljuje svoje koncerte v dvorani magistrata. Mariborska sopranistka Nika Vipotnik-Rampre in pianist Andrej Jarc sta pripravila pevski recital, ki so ga sestavljala dela Mozarta, Schuberta, Wolfa in Obradorsa. Kar na začetku lahko zapišemo, da je sopranistka Nika Vipotnik-Rampre z zadnjim nastopom kar bistveno napredovala, pa naj gre za program ali pa glasovno izrazitost in izčiščenost interpretacij. Njen nastop lahko ovrednotimo kot nov pevski vzpon, podprt s kar precejšnjo pevsko ambicijo, saj sta obe nepogrešljivi komponenti bistveno združevali lastnosti koncertnega petja. Njene glasovne značilnosti so izrazite v nekoliko nižjih sopraskih legah, ki so ustrezne sonornosti njenega glasu v stičišču v temnejše obarvanimi dramatskimi poudarki. Za višje, torej bolj eksponirane sopranske lege pa je njen glas še nekoliko na preizkušnji izpostavljanja ustreznih izpeljav, ki naj bi bile nekoliko dinamično tanjše pevsko oblikovane. Tam, kjer je v izboru samospevov našla pravo pevsko izrazno ligaturo, so bile njene interpretacije tudi najbolj sočne in najbližje njeni naravni pevski zmognosti. K temu za uspešnost pevskega recitala odločilno umetniško kartoteko, lahko prištejemo interpretacije treh samospevov Mignon Huga Wolfa, ki so zaživele v pristinih izraznih niansah poduhovljenosti, tako v lociranju teksta kot glasbene upesnitve. Mozartove samospevne liste z naslovi Warnung, Als Luise di Briefe ihres ungetrauten Liebhabers verbrannte (Ko je Luisa zažgala pisma nezvestega ljubimca), Ridentia la calma in Vilchen (Vijolica), pa sta sopranistka in pianist obračala s kar prijetno in razpoložensko klasično povodnostjo.

Sledilo je pet samospevov Franza Schuberta z naslovi An di Musik, Die Forelle, Frühlingsglaube Frühlingsstraum in Die Junge Nonne. To so znameniti samospevi, polni romantične lirčnosti pa tudi intimnih notranjih refleksov o vprašanih bivanju in rešitvi v naravi. Tudi tu sta bili najboljši interpretaciji obeh pomladno razpoloženskih samospevov in izrazita psihološka pevska podoba Mlade nune (Die Junge Nonne), ujeta tožba, ki jih je v umetnosti samospeva malo.

Za konec smo poslušali na videz precej lažji samospevni izbor Obradorsa, umetniški klic z iberskega polotoka. V priredbah Obradorsa smo poslušali troje Španskih vilanesc (La mariquita, El callejon in El despejado) in samospev Con amores, la madre istega skladatelja. Tako sopranistka Nika Vipotnik-Rampre kot pianist Andrej Jarc sta srečanje s španskim temperamentom in melodično ornamentiko doživela kot zanimivo sceno zblizanja pevske in klavirske interpretacije.

To je bil v celoti zelo uspešen nastop sopranistke Nike Vipotnik-Rampre in pianista Andreja Jarca; nastop je pokazal, da so takšni koncerti še vedno zelo privlačna programska poteza Društva glasbenih umetnikov Slovenije in so potencialna možnost za naše pevce, ki se usmerjajo na koncertni oder in pomagajo k njegovemu razvoju. Sopranistka je pokazala za takšne naloge novo in pomembno umetniško zorenje. V izdatnem spremljevalnem deležu pianista Andreja Jarca pa je bila podana tudi tista umetniška podlaga, ki je prvi pogoj uspešnosti za koncertno pevski nastop sopranistke. Omogoča namreč zanesljivost pevskih izpeljav in je pobuda za dvojno vodenje in dopolnjevanje izvedb. Mariborski sopranistki želimo še veliko podobnih uspehov ob vnovičnem vstopu v vrste naših pevcev.

Franc Križman v Dnevniku:

Sopranistka Nika Vipotnik-Rampre

Naše novo glasbeno prizorišče, ljubljanski Magistrat, v oživljanju recitalov in Društva glasbenih umetnikov Slovenije vedno bolj kontinuirano vabi na svoj oder predvsem pevce. Po nekaj instrumentalnih poskusih so prav slednji postali vodilna poustvarjalna kontinuiteta in ob obupni krizi obeh domačih opernih odrov za reprodukcijo pevskega kadrov, naenkrat postajajo kar neke vrste koncertna pevska »valilnica«.

Zadnja gostja tega odra je bila sopranistka Nika Vipotnik-Rampre, ki jo kar nekam nepravilno premalo slišimo (in vidimo) na naših koncertnih in gledaliških odrih. Umetnica se je tokrat skupaj s subtilnim in izvrstnim klavirskim spremljevalcem-pianistom Andrejem Jarcem izkazala zlasti še v prvem delu, kjer je s samospevi Mozarta (pela jih je v nemščini, francoščini in italijanščini) in Schuberta pravzaprav že dosegla svoj samospevni vrh. Ta subtilna pevska miniatūra, ki se je v zadnjem času poslužuje vedno manj (opernih) pevcev, je ostala v stvaritvah Vipotnik-Rampretove zgradbo in najvišje doseženo dejanje tega večera. Zlasti se v zaporedju treh Schubertovih samospevov: Postrv, Pomladno upanje in Pomladne sanje (v prostem prevodu, op. p.!) je sopranistka skupaj z Jarcem že dosegla vrhunec večera, kjer je gladko lahko odmisliła vse eventualno pričakovane operne grimase. Tukaj se je Vipotnikova izkazala za povsem suvereno bralko romantične vokalne miniatüre-samospeva.

Tudi najzahtevnejši del njenega recitala, ko je na začetku drugega dela odpela kar vse štiri verzije-samospeve Huga Wolfa na besedila Mignon (I, II, in III ter Mignon), je bil še dovolj obvladljiv s strani pevkine koncertantnosti. Potem pa je seveda dobila še svojih »pet minut«, saj je z zaključki španskih pesmi in v kompozicijskih obdelavah Obradorsa združila po eni strani folklorne strani kompozicij, sama pa jim dodala nemalo izvirnega in poustvarjalnega opernega šarma.

PRI MADONNI NA OBISKU

Poredna punca

Črna železna ograja, visoka drevesa in budno oko kamere čuvajo moderno opremljeno graščino Madonne Louise Veronice Ciccone. V zraku je sladek vonj, ki prihaja z vrta gardenij. Obiskovalcem ponudi močno pijačo in prisrčen nasmeš.

Takole o svojem domu razmišlja sama: »Tukaj se mi zdi čudovito.« in nadaljuje, »Warren Beatty pravi, da ponižujem moške. Njemu se zdi, da to kažem z vsem kar počnem. Res je da sovražim očeta, ker me je zapustil zaradi mačehe po materini smrti. Vendar tega ne morem posploševati na vse moške. Po eni strani res lahko rečem, da se mi zdijo moški svine, vendar imam tudi drugo plat razmišljanja. Moške prepričujem, da se obnašajo tako kot želijo in ne tako kot to od njih zahteva družba. Če želijo obleči modrček, naj ga. Če želijo jokati, naj jočejo. Če se želijo poljubljati med sabo, naj se. Jaz nimam nič proti. Nisem sovražila samo očeta, ampak tudi vse duhovnike in ostale moške, ki so mi postavljali pravila, ko sem odrasčala.«

»V eni od scen v videu Like a Virgin pomilujem te moške, ki me obiskujejo in mi ponujajo sex. Na koncu raje ostanem sama in masturbiram.« Smeje dodati: »Dokler ne pride Bog in me prestraši. Tako se začne tudi Like a Preyer. Zaslliši se glas Boga in zastor se dvigne. Osebe, ki so oblečene kot nune in duhovniki se pojavijo na odru. Na eni strani sex, na drugi strani črnska duhovna pesem. Jaz pravim, da gre to skupaj. V videu se zdi da molim. Vendar moja molitev postaja blazna in strastna; valjam se povsod po cerkvi in na koncu vse postane nekakšna strastna sexualnomasturbacijska stvar.«

Madonna se je iz nekakšne disco deklice prelevila v bolj stabilno surrealistično moderno pevko. Dolgo časa si je prizadevala pridobiti svetovno pozornost. Danes ji je to uspelo. 32-letna Madonna, rojena

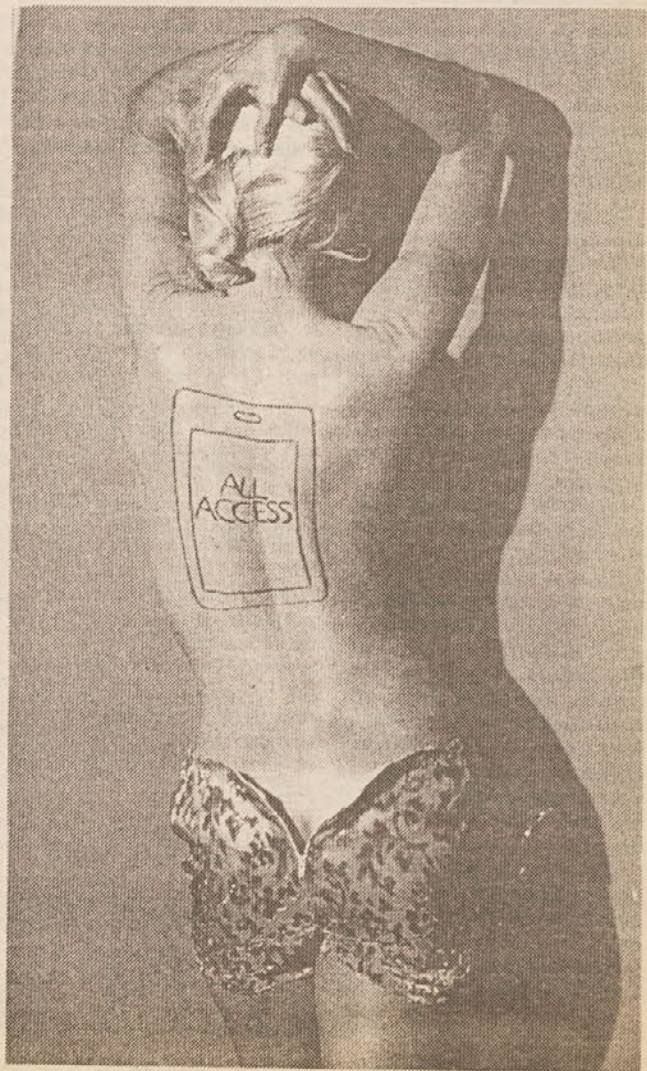
v Michiganu (ZDA), ima za sabo turneje po treh kontinentih, 20 video posnetkov je postalo hit, sedem filmov in osem albumov. Dosegla je izreden uspeh s prodajo svojih izdelkov. Njen image vedno vzbuja pozornost.

Njen zadnji izdelek je film Thruth or Dare. To je avtobiografski film, ki pa je po predstavitvi 17. maja, v Ameriki dvignil mnogo prahu. »V tem filmu predstavljam svoj pogled na svet.« V filmu pripoveduje o svoji bolečini in trpljenju, ki ga je doživela. Ko je bila stara pet let ji je za rakom umrla mati. Po njeni smrti je ostala sama z očetom, dvema starejšima bratoma, petimi mlajšimi bratci in sestricami in mačeho s katero se nista razumeli. Sama o svojem otroštvu pravi: »Kot najstarejše dekle sem vedno morala opravljati glavna hišna opravila. Zamenjala sem toliko plenice, da sem prisegla, da nikoli ne bom imela otrok. Počutil sem tako, kot da sploh nisem imela otroštva. Prisiljena sem bila hitro odrasti. Res sem se počutila kot Pepelka, ki ima hudobno mačeho.«

»Pri nas doma je vladal strog režim, ker sta bila starša zelo pobožna. Zaradi tega sem bila zelo nesrečna. Bila sem črna ovca v družini in sem vedno hotela narediti vse po svoje. Nikoli nisem bila tiho. Spominjam se, da so mi vedno govorili naj utihnem. Včasih so mi usta zalepili z lepilnim trakom ali pa so mi jih oprali z milom.«

»Od vsega začetka sem bila zelo slabo dekle. Vedela sem, da ne bom nikoli veljala za dobro deklico. Želela sem početi vse, kar je bilo prepovedano. Nikoli se nisem prilagajala. Zdelo se mi je da ne spadam sem, ampak v nek poseben, drugačen svet. Zato sem si izbrala ime Madonna, ki tudi zveni nenavadno, drugače.«

Madonna je razvila zelo svobodni odnos do posvečenih simbolov. Okoli vratu si obesi rožni venec ali pa se ovije v ameriško zastavo. »Moja ide-

ja je bila, da vzamem te simbole iz vitrin, v katerih jih imajo ljudje spravljene.«

»Zaradi Vatikana sem morala odpovedati koncerta v Rimu in Firencah. To je bila zame samo propaganda.«

»Kljub vsem tem bogokletnim gestam in masturbacijskim demonstracijam mislim, da je moja predstava zelo religiozna in duhovna. Pred odhodom v Italijo sem pričakovala, da me bodo tam sprejeli odprti rok zaradi tega, ker ima moj show toliko pobožnega navdiha.

Sploh ne! Zaloputnili so mi vrata pred nosom. Proglasili so me za kurbo, ki kvari mladino in jo navaja na pregrešne misli in bla, bla, bla.«

Čeprav napadena s strani Vatikana, je Madonna v Italiji še naprej izzivala s svojimi škandaloznimi nastopi.

»Moj show ni konvencionalen rock koncert ampak je predstavitev moje glasbe. In kot v gledališču, moje predstave postavljajo vprašanja, provocirajo in te popeljejo na emocionalna potovanja... Jaz ne sodim o načinu življenja, ampak le ponazarjam enega izmed njih in prepuščam drugim, da oblikujejo svoja stališča in sodbe.«

V mnogih njenih videospotih, mini-filmih in predstavah se pojavlja mazohizem. »No, ja... sem mazohistka. Zakaj? Ker se počutim preganjano, kot kakšen otrok. Moj oče je izvajal name pritisk, ki se ga ne morem otresti. Imel je svojo filozofijo in nas je moral s svoji-

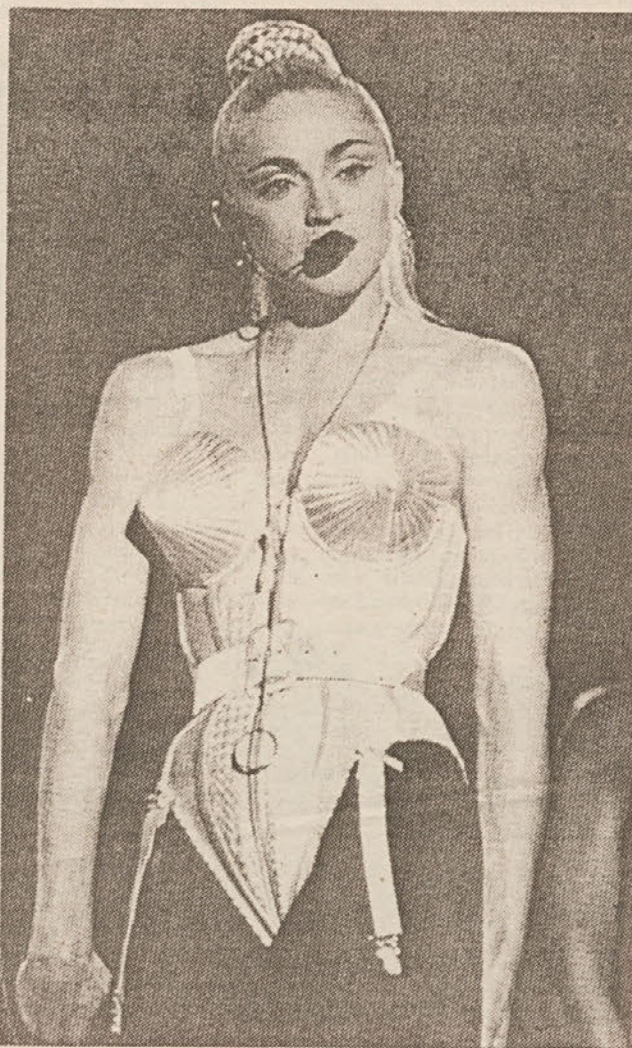
mi izreki. Eden izmed njih je bil: »Če se počutiš dobro, delaš nekaj slabega. Če pa trpiš, delaš nekaj dobrega.« Drugi njegov izrek je bil: »Če bi bilo več devic, bi bil svet boljši.« Skupina, ki me spremlja na koncertih, predstavlja mojo družino, vendar ko pridem na oder, me tam čaka še ena družina in to je moja publika, ki je prišla na koncert in jaz jim moram nuditi tisto po kar so prišli. Svoje mazohistične plati se zavedam bolj kot katerikoli drugih občutkov v sebi.«

»Dosti razmišljam o smrti. Najbrž zato, ker ne vem ničesar o življenju po smrti. Zato poskušam kar največ izvlči iz življenja. Najlepše pri umetnikih je to, da so večni, saj pustijo za sabo svoja dela. Olajšujejo če je, če veš, da tvoje življenje ni bilo izguba.«

Na koncu vidim, da je to kar se mi dogaja blagoslov. Če bi izbrala kakšen drug poklic, se gotovo ne bi mogla izživeti na takšen način kot se lahko ob glasbi. Vendar menim, da moja kariera ni le moja stvar, ampak na nek način pomagam ljudem.

To pa čutim kot svojo obveznost. Srečna sem, da imam tolikšno moč in inteligenco. Vedno oblikujejo svoja stališča in sodbe.«

Umakni se malo v ozadje in uživaj v svojem bogastvu. Pojdi na Tahiti in se izogibaj težav.« Vendar pa ni v moji naravi, da bi se umaknila. Nočem biti lutka ali dobro dekle. Vedno bom takšna kakršna sem. Sem nerazumna?! Sem, vendar manj kot sem bila nekoč.«

Razpis

Dobre, pogumne in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe, Aškerčeva 15, Celje

KALKULATOR

Tatovi

»Šlampasto narejen ekonomski sistem samoupravnega socializma, temelječ na izhodišču, da je vsakdo pošten, je v preteklosti omogočal mnogokatero nepravilnosti, ki se sicer danes še pojavljajo, toda v znatno manjšem obsegu. V privatnem življenju se lopov prej ali slej sam razkrinka, toda v gospodarstvu je to drugače, sploh pa če je govora o večji skupini ljudi ali podjetij in če za njimi še stoji uradna politika in takomenovani višji interesi.

Podjetje se ukvarja z določeno dejavnostjo in ima pri tem večji ali manjši uspeh, ali pa ga sploh nima. Po zdravi logiki vsako podjetje teži k maksimiranju profita. Toda obstajajo »strokovni« računovodski prijemi, s katerimi je mogoče prikazati lažno poslovno stanje. Podjetja so to počenjala (ali še počenjajo) iz različnih interesov. Z izkazovanjem večje bilance uspeha skušajo pritegniti več vlagateljev (več kapitala), kajti vsak rajši vlaga v zdravo organizacijo – nadvse spretno je to uspevalo Elanu. Z izkazovanjem manjše bilance uspeha pa so podjetja prihajala do pogostejših finančnih injekcij s strani radodarne vlade, ki je denar na veliko dobivala iz primarne emisije (časi hiperinflacije). Celotno sliko ekonomskega položaja podjetij nam dajo naslednji računovodski izkazi:

- bilanca stanja
- bilanca uspeha
- bilanca finančnih tokov

Slika pa je možno popačiti ali spreobrniti na več načinov oziroma fint. Naštetimo jih le nekaj:

- vrednotenje zalog po različnih cenah (prve, zadnje, najnižje, najvišje, povprečne)
- prikaz večje ali manjše količine zalog (vpliv na likvidnost, večji ali manjši stroški financiranja zalog)
- večje izkazovanje poslovnih (prej osnovnih) sredstev zunaj uporabe (če npr. stroj stoji, nam povzroča stroške in nimamo z njim nobenih koristi)
- zmanjšanje amortizacijskih stopenj
- finančne naložbe se prikazujejo v manjši obliki z manjšo obrestno mero, kar vpliva na manjši poslovni izid
- dolgoročne naložbe se financirajo s kratkoročnimi sredstvi

Kot smo že omenili se dandanes podobni maherski podvigi niti ne izplačajo več, saj se je zelo poostrila kontrola poslovnih knjig (revizija), kazni so neprimerno večje, konec koncev pa niti vlada nima več denarja za umetno vzdrževanje nerentabilnih podjetij in je vsako bolj ali manj prepuščeno samo sebi in svoji iznajdljivosti. Vsekakor je to boleča in visoka cena ozdravitve gospodarstva, toda kot kaže je to edini način, da ga postavimo na zdrave temelje in očistimo balkanizacije.

POGLEJMO V PRIHODNOST
V odprtini smo

Čeprav so danes v ospredju predvsem razmišljanja o prihodnosti naroda, države in drugih velikih pojmov, verjetno vsak po svoje razmišlja o svoji prihodnosti in prihodnosti svoje družine... Če bi lahko prihodnost napovedovali s pomočjo statističnih trendov, bi si izbrali neko obdobje v preteklosti, ga primerjali s sedanjostjo in si izračunali kam to pelje.

Zivljenje pa ni tako enostavno, zato si marsikdo olajša razmišljanje z verovanjem v usodo ali v kakšne druge nadnaravne sile, ki poskrbijo da se stvari pač odvijajo tako kot se. Kdor pa bi se le želel pozabavati s tem vprašanjem na drug način, mu predlagam naslednje: pogledite v grafični prikaz pod člankom, izračunajte kakšna je mesečna poraba vaše družine danes in razliko med letom 1987 ter 1991 prištejte (ali odštejte) vrednosti za 1991, kar predstavlja statistično napoved za leto 1995.

Leto 1987

Leta 1987 se spominjamo po aferi Agrokomerc, po odkritih ambicijah vojske po proizvodnji supersoničnega letala, po zadnjih zaplembah tiska v Sloveniji, po uporabi proti nadaljevanju Titove štafete, po prodiranju ideje o civilni družbi in civilnem sluzenju vojaškega roka ter pojavu rubrike Črna borza v Mladini.

Starši dijakov, ki so se letos brezuspešno uprli avtoritativnemu šolskemu ustroju in jih je ta izkoristil za pridobivanje pozicij v današnji družbi, so tega leta vpisali svoje otroke v srednjo šolo.

Leto 1991

Leto 1991 je zaznamovano s pripravami (in izvedbo?) osamosvojitve Slovenije, zaostrovanja konfliktov z Armado in drugimi silami, ki želijo ohraniti Jugoslavijo.

Znano pa bo tudi po krizi v gospodarstvu, predragi javni upravi, »gasilskih« akcijah za polnjenje proračuna, zapravljenemu izgubljanju delovnih mest, veliki brezposelnosti ter političnemu čiščenju funkcij in položajev.

Nekateri se ga bodo spominjali po odprtju karavanskega predora, ki ga je naš premier imenoval kot fizično odprtino v Evropo, marsikdo na Evropski strani pa je imel pri tem

asociacijo na določeno odprtino na spodnji strani človeškega telesa.

Leto 1995

Najzanimivejše opise prihodnosti najdemo v leposlovju. Ker je variant več – bliža se čas počitnic, nekateri ste tudi že brez dela in doma – bi predlagal da o varianti prihodnosti razmislite kar sami. Za začetek vam predlagam utopijo iz domačih logov: 4000 Ivana Tavčarja.

Forma

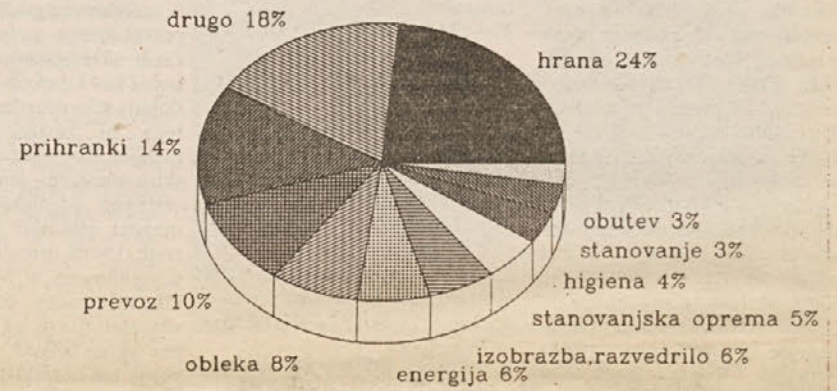
GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222

PORABA POVPREČNE SLOVENSKE DRUŽINE
V LETU 1987

SINDIKALNI APEL SLOVENSKEMU PARLAMENTU

Razočaranih delavcev tožba

Simon Gregorčič je koncem prejšnjega stoletja spisal čudovito pesem »Ujetega ptiča tožba«, koncem tega našega stoletja pa so trije sindikalni predsedniki v Podravju – Branko Medik, predsednik sindikata kovinske in elektro industrije, Stanko Mlakar, predsednik sindikata tekstilne in usnjarske predelovalne industrije in Anton Andrič, predsednik sindikata delavcev gradbenih dejavnosti – napisali »razočaranih delavcev tožbo«, ki so jo naslovili na predsednika slovenskega parlamenta dr. Franceta Bučarja in na republiške poslance.

V svojem pismu predsedniku in poslancem slovenskega parlamenta podravski sindikalni aktivisti razočarano ugotavljajo, da se slovenska vlada doslej ni odzvala na njihove zahteve, ki jih je postavilo več kot deset tisoč delavcev na protestnem shodu v Mariboru konec marca, kar kaže na svojevrsten odnos oblasti do dela državljanov Republike Slovenije, ki je, kakor pravijo, s sindikalnega vidika nesprejemljiv. »Eksistenčna ogroženost dela prebivalstva in krivice, ki se dogajajo, morajo biti za skupščino kot demokratiško institucijo opozorilo in vodilo za ustrezno ravnanje«, resignirano ugotavljajo sindikalni funkcionarji in poudarjajo, da »zato ne samo pričakujejo pač pa tudi zahtevajo odziv vlade in slovenskega parlamenta na svoje zahteve«.

»Večina zahtev doslej ni uresničena, vlada in drugi odgovorni – z izjemo mariborskega izvršnega sveta – pa na delavske zahteve ni niti odgovorila«, poudarja predsednik Svobodnih sindikatov v Podravju Franc Štelcer. »Posledica tega je, da se položaj zaposlenih še vedno slabša, nezaposlenost naglo narašča, eksistenčna ogroženost med delavstvom pa se širi.«

V podravskih sindikatih so prepričani, da vsega tega ni mogoče pripisati zgolj in samo zares katastrofalnim gospodarskim razmeram, pač pa je to tudi »ogledalo« nepripravljenosti odgovornih, da bi delavskim zahtevam sploh prisluhnili, kaj šele da bi jih uresničili.

Zakaj so delavci razočarani?

Po besedah Branka Medika, Stanka Mlakarja in Antona Andriča so delavci še toliko bolj razočarani, ker so protestni zbor v Mariboru izvedli na miren in dostojanstven način, njihova pričakovanja pa so bila toliko večja, ker so izražali iz-

v mesecu) je sicer res vezano na materialna sredstva, vendar je to zahtevo mogoče uresničiti tudi z ustreznim vrstnim redom izplačil, po katerem bo imela zajamčena plača, ki po zakonu zagotavlja osnovno socialno varnost, prioriteto.«

Sindikalni funkcionarji dajejo vladi tudi »instrukcijo« kako je mogoče v teh težavnih razmerah uresničiti druge delavske zahteve: »Izvajanje kolektivnih pogodb je možno zagotoviti tudi z ukrepi za odpravo nelikvidnosti ter z znižanjem obveznosti na osnovi plač. Tudi porast nezaposlenosti ni samo rezultat težkih razmer, pač pa tudi posledica premajhnih prizadevanj, da bi se delo učinkoviteje organiziralo. To se še posebej odraža v programiranih stečajih, kjer se še vedno izkorišča pomanjkljiva zakonodaja in odsotnost ustreznih institucij v korist posameznikov in skupin ter na škodo večinskega dela zaposlenih in družbenih sredstev.« Vlada pa vse to mirno in nemočno opazuje.

Zaposleni morajo dobiti vsaj minimalno plačo!!!

Z vidika razvite Evrope, pa tudi z vidika »zdravega razuma«, je osrednja delavska zahteva, da morajo vsi zaposleni dobiti vsaj minimalno plačo, skorajda neverjetna. Tisto kar je pri tem neverjetno je to, da je dandanes takšno zahtevo sploh teba postaviti. Še bolj neverjetno pa je, da številni de-

lavci pridno delajo, ko pride mesec naokoli pa preprosto ne dobijo niti minimalne plače – bolje »socialne pomoči«, ki jo zakon zagotavlja brezposelnim in socialnim podpirancem.

»Od zahteve, da delavci za celomesečno delo dobijo vsaj minimalno plačo vsaj do 18. v mesecu, ne moremo odstopiti. Zato se bomo borili za to naprej preko sindikatov v republiki« je odločen predsednik Podravskega sindikata Franc Štelcer.

Morda so tudi pritiski delavcev iz Maribora in Podravja prispevali k temu, da je konec maja končno le prišlo do razgovora slovenske vlade s predstavniki 11 slovenskih sindikatov. Vendarle pa predstavniki slovenske vlade sindikalnim predstavnikom niso obljubili veliko več kot »težkih časov« in »šoka«, ki čaka slovensko gospodarstvo in z njim vse nas, posebej pa še delavcev v proizvodnji, po osamosvojitvi. Pa vendar, številni sindikalni aktivisti so zadovoljni, da so se pogovori z vlado vsaj začeli. In zakaj šele dva meseca po mariborskem delavskem revoltu??

»Zaenkrat razgovori z vlado še niso nič pomirili revolta delavcev v tekstilni in kovinarski industriji.« pravi Metka Rokсандič iz sveta Podravskega Svobodnih sindikatov. »Zaenkrat še nihče ne ve ali bodo vsaj osnovne zahteve delavcev uresničene. Zato delavci niso zado-

voljni, z upanjem jih navdaja le, da so vse bolj na njihovi strani tudi nekatere politične stranke...«

»Ostrigli, oh, so mi peroti...«

Res je, da doživljajo »mariborske delavske zahteve« v zadnjih dneh več podpore kakor v preteklosti. Tako je predsednik mariborske vlade Anton Rous pred dnevi v Mariboru pozval predsednika Predsedstva Republike Slovenije Milana Kučana, naj pomaga v prizadevanjih, da bi delavci do 18. v mesecu dobili vsaj minimalne plače... Tudi Pučnikovi socialdemokrati so menda vse bolj naklonjeni teh zahtevi, pa tudi nove stranke levece so

se zavzele za soupravljanje – gre za Delavsko stranko Slovenije, Novo socialnodemokracijo, Socialdemokratsko unijo in Slovenske krščanske socialiste. Vendar pa te stranke levece nimajo v slovenskem parlamentu »nobenega glasu«.

Če oblasti ne bodo bolj prisluhnile delavskim zahtevam, potem bo pač delavska himna postala tista Gregorčičeva pesem »Ujetega ptiča tožba«. Takole se začneja: »Oj, zemlja širna, zemlja lepa, / ti vsa si bila moja last / zdaj ozka kletka me zaklepa, / ko vjel sem se v nesrečno past. / Ostrigli, oh, so mi peroti, / da ni mi moči v sinji zrak, / čez hrib in dol – gorje siroti – / ne nosi več me vzlet krepak...«

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

SUDANSKO KRIZO BI SE DALO OMILITI

Počasno umiranje

Podpora lačnim v Sudanu je onemogočena zaradi nazadnješke vlade, slabe ekonomske politike in državljanske vojne. V Sudanu že dolgo ni bilo dežja, zato tudi ni pridelka. V vseh okoli glavnega mesta umrejo vsak teden po štirje otroci. V 120 vaseh blizu Sodarja v Kordofanu je zabeleženih vsak mesec več kot 230 mrtvih zaradi podhranjenosti.

Pomoč lačnim, ki se odvija v Sudanu, ni dovolj, da reši na tisoče in celo stotisoče ljudi. V ubožanih vaseh, ki se razprostirajo od vzhodnega Sudana do oddaljenega Darfurja na zahodu, umira na stotine ljudi, v glavnem pa so to otroci. »Veliko bo še mrtvih, preden bomo uspeli razporediti pomoč kot je treba,« pravi eden od zahodnih specialistov za pomoč v Kartumu.

V letih 1984-85 je zaradi lakote umrlo okoli 250.000 Sudeancev in milijon Etiopcev. V naslednjih štirih letih je verjetno umrlo še dodatnih 250.000 ljudi v vojaških conah na vzhodu Sudana (pravo število mrtvih ni znano). Letošnja lakota v Sudanu torej ni nepri-

čakovan pojav, saj se takšna obdobja v Sudanu ponavljajo že vrsto let. Suša je le eden od vzrokov trpljenja. Nazadnjaška vlada, slaba ekonomska politika in državljanska vojna so še ostali dejavniki dolgoletne krize.

Takšna agonija pa ni zajela samo Sudana. Več kot 20 afriških držav letos nujno potrebuje pomoč v hrani. OZN pa sodi, da je več kot 29 afriških držav ogroženih zaradi pomanjkanja hrane in da bo potrebno 4 milijone ton žita, da se lakota vsaj malo ublaži. Adam Koons (Agencija za mednarodni razvoj, ZDA) je že septembra lani napovedal slabo žetev v Sudanu in s tem pomanjkanje hrane v letu 91. Satelitski posnetki so prikazovali pičlo vegetacijo v Kordofanu, Darfurju... Cene žita in živine so poskočile. Nekateri ljudje so svarili: »Opozorilo prihaja, zvonovi zvonijo.« Koons pa pravi: »Nismo mogli predvideti takšne suše in lakote, hoteli pa smo se pripraviti. Sudanska vlada pa ni hotela poslušati opozoril. Lansko leto so zahtevali 75.000 ton hrane od OZN do takrat, ko naj bi dozorel pridelek na poljih; niso pa računali s tako slabo letino. Celotakrat, ko so agencije OZN napovedale, da bo pridelek manjši za milijon ton, so bile sudanske oblasti trdovratne. »Tu ne gre za nič resnega in zaradi tega si ne delamo skrbi.« je januarja letos dejal Mohammed Al-Amin Khalifa, član sudanske vlade. Najnežnejša beseda, ki jo kritiki lahko uporabijo ob nemarnem ravnanju sudanske vlade, je ponos. Ko je leta 1989 prišel z državnim udarom na oblast Omar el-Beshir je sprejel ta-

kojšnje »proti-zahodne« ukrepe. Obljubil je, da Sudan ne bo več odvisen od miloščine iz Zahoda. Tako pogosto ponovljena izjava »Jedli bomo kar bomo sami pridelali in nosili tisto, kar bomo sami izdelali,« zveni danes dokaj žalostno. Tako je vlada s svojimi izjavami in dejavnimi sama sebi nastavila past. Islamska ideologija, kot prevladujoča v Sudanu, pa vso stvar še bolj otežuje. Pravijo, da je krščanska pomoč z Zahoda zlonamerna, saj jim preko podpore s hrano Zahod vsiljuje svojo kulturo in politiko. Beshir je obtožil celo zahodne agencije za pomoč Afriki, da z delitvijo hrane širijo svoje zlonamerne ideje. To je povzročilo zastoj ravno v trenutku,

vozní stroški znašali od 200 do 300 milijonov dolarjev.

Sudanska vlada pa še vedno upa, da bodo uspeli slab pridelek nadoknaditi s poletnim. »Hočemo biti neodvisni. Sudanci morajo sami obdelovati zemljo, namesto da prosijo za tujo pomoč,« pravi član vlade Kalifa. Vendar pa pod sedanjimi pogoji Sudan ne bo zmožl brez zunanjih nasvetov in pomoči.

»Argumenti vlade o neodvisnosti so zanos. Ne moreš biti samostojen, če nimaš ničesar. To je popolnoma neodgovorno bahanje,« pravi Abdul Mohammed, predstavnik za pomoč v Nairobiju. Največji sudanski kmetijski potencial je v velikih farmah, ki potrebujejo napajalne črpalke, dizelsko gorivo in velike količine umetnih gnojil. Tege pa si vlada ne more privoščiti.

Kmetijski problemi pa so le del problemov države, ki ima 13 milijard dolarjev dolgov in še dodatnih 7 milijard obresti. Inflacija v Sudanu znaša 175% letno. S podporo Iraku v zalivski vojni in z nedemokratsko politiko vodenja države si je Sudan zapravljal naklonjenost svetovnih velesil. Evropska gospodarska skupnost je odpovedala pomoč 60 milijonov dolarjev zaradi kršenja temeljnih človekovih pravic v Sudanu.

Ni naključje, da se ravno države kot so Sudan, Somalija, Etiopija, Mozambik in Liberija borijo s pomanjkanjem hrane. Gre namreč za države, ki so zapletene v državljanske vojne. Na milijone ljudi po Afriki beži iz nemirnih območij v begunska taborišča, kjer so deležni najosnovnejše oskrbe. Tudi 7 let trajajoča sudanska državljanska vojna je pripomogla k današnjemu položaju v Sudanu. Sprti strani sta leta 1988 uporabili hrano kot orožje s tem, da so zaustavili ladje s hrano. Bojevanje pa je uničilo tudi vsa polja in pridelke. Sudanska državljanska vojna naj bi po uradnih izračunih stala državo 1 milijon dolarjev dnevno.

Gospodarskim problemom primerno je tudi življenje v Sudanu. Ljudje so slabo izobraženi in še vedno sledijo tradiciji s tem, da imajo velike družine. Podirajo drevesa za gorivo in s tem širijo puščavo. Problem torej ni samo pomanjkanje hrane, ampak je to pogojeno z globljim problemom neizobraženosti ljudi. »Najmanj pet let bi potrebovali, če bi hoteli vsem tem problemom priti do dna,« pravi predstavnik za pomoč v Kartumu.

Do sedaj je Sudanu obljubljenih 660.000 ton hrane. To je približno 2/3 tega, kar Sudan potrebuje za najnujnejše preživetje.

Morda pa so Sudanci sposobni preživeti z veliko manj hrane kot si lahko kdorkoli predstavlja. Vendar pa je za ljudi, ki počasi in boleče umirajo vsak dan, zelo malo upanja. Tisoče sudanskih ljudi zapuščajo svoje domove, da bi poiskali pomoč v taboriščih okoli Kartuma in v ostalih centrih po državi.

Ubrina Ahmed in njenih pet otrok je hodilo 3 dni do kampa v Kartumu. Kmalu po prihodu v kamp so najmlajši trije otroci umrli. Pomoč za njih je prišla prepozno. Tako se umiranje v Sudanu nadaljuje.

VULKAN NA FILIPINIH	GRMIČASTO DREVJE	TEPIH	GR. BOG VETROV	
4				
EVROPSKO GORSTVO				
PISALO				
BEDAK				7
KOPER SVIC. DENAR			JOŽA ČOP MRAVLJA	10
KIP, SOHA				
SVOBODNA REPUBLIKA SLOVENIJA	VELEPOSESTNIK AMERIGO VESPUCCI			
NAŠ NOVI ZLATNIK			MESTO POD URALOM	
	5			
TROPŠKA RASTLINA			SLAVNOSTNA PRIREDITEV PANORAMA	
KRAD-LJIVEC	ČUD. REKA V MAKEDONIJI			8
				POZORI ČRKE OD 1 DO 11: GESLO
ŽENSKA POLNA USI	9	6	HAČATURJAN	DOBA V PALEO-ZOIKU
			GL. MESTO GRČIJE	DOMAČA PERJAD
MOZ-LJEVICA			MESTO V DALMACIJI	
			1	
«NOVA DOBA»	GERM. OREL		GARBO ŠTEVILKA	
	2			
CVETICA				
NOG. KLUB IZ BEOGRADA				
			NIKALNICA	11
				KRIZANKA: FRANCI PAVŠER

Nagradna križanka Zdravilišča Rogaška Slatina

1. nagrada: štirimesečna naročnina Nove dobe
2. nagrada: tromesečna naročnina Nove dobe
3. nagrada: dvomesečna naročnina Nove dobe
4. nagrada: enomesečna naročnina Nove dobe

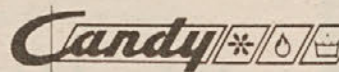
Nagrajenci nagradne križanke iz prejšnje številke:

1. štirimesečna naročnina Nove dobe - Nataša Vovšek, Tomšičeva 50, 62310 Slovenska Bistrica
2. tromesečna naročnina Nove dobe - Ivan Strmole, Goriška 4, 63000 Celje
3. dvomesečna naročnina Nove dobe - Ahata Otrin, Zikova 7, 61340 Kamnik
4. enomesečna naročnina Nove dobe - Franjo Planinc, Kocbekova 5, 63000 Celje

KATEDRA KATEDRA

S PRILOGO IZPOD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

IVAN HRIBERNIK Mariborska 2, SLOVENSKE KONJICE, tel. (063) 755-207

UGODNO	UGODNO	UGODNO	UGODNO
- HLADILNA OMARA 280 l (1/3 zmrzovalnik, 2/3 hladilnik)	7.739,00 din		
- PRALNO SUŠILNI STROJ CANDY	28.242,00 din		
- POMIVALNI STROJ CANDY	20.563,00 din		
- ŠTEDILNIK (2x plin, 4x električne plošče)	11.328,00 din		
- ŠTEDILNIK (4 x plin)	7.488,00 din		
- BARVNI TV GORENJE (63 cm)	16.215,00 din		

VSE SERVISNE STORITVE OPRAVLJAMO TUDI V PE CLEJE, Partizanska 20, tel.: (063) 21-673!

OBIŠČITE NAS, NE BO VAM ŽAL

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE, p. o. CELJE

MERX **AVTOTEHNIKA**

IZBERITE PRI NAS

Avtotehnika Celje na Bežigrasjski 13 v Celju nudi **nakup, servisiranje in vzdrževanje osebnih vozil** Revoz – Renault, Citroen in Škoda.

Sprejemamo **vplačila s popustom** za vozila Cimos – Citroen in Revoz – Renault.

Vplačate in odpeljete lahko vozila Škoda in omejeno število Wartburg Turist.

Nakup staro za novo.

Prodaja vozil:

Renault, Citroen, Opel, Volkswagen, Škoda in Wartburg.

Telefon: (063) 37-131 ali 38-511

Telefax: (063) 38-725

Zaupajte kakovosti in Avtotehniki Celje

NOVO V ŽALCU - NOVO V ŽALCU

mesnica

HERMAN

delikatesa

DNEVNO SVEŽE MESO
BOGATO ZALOŽENA DELIKATESA
VLOŽENA ZELENJAVA
PIJAČE

PRI VSAKEM NAKUPU NAD 1000 DIN

PRESENEČENJE

PRIČAKUJEMO VAS! Soseska 5 ŽALEC

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje p.o.

DE TRGOVINA

vam nudi:

– vezana okna proizvajalca GORENJE GLIN Nazarje s steklom ali brez do

40% CENEJE

v PE Veleprodaja Sp. Rečica (tel. 831-810) in
v PE KPC Ljubija (tel. 831-040).

Pričakujemo vaš obisk in naročilo.

Hvala za zaupanje.

MERCATOR – ZGORNJESAVINJSKA
KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

LASKEGA PIVA

KUPON ZA VRČEK HLADNEGA

VSAK DAN OD 15-22^h
PONEDELJEK
ZAPRTO

PIZZERIJA
»GOLOBČEK«
VRANSKO

PIZZA, KI JE
JE DOSTI ZA
VSE

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

126 P, letnik 1982, registriran do 28. 1991, prevoženih 51.000 km, prva oranžna barva, odlično ohranjen, izoliran, prodam za 1600 DEM. Tel.: (063) 712-590

PRODAM R4, GTL, 1987, ugodno. Tel.: (063) 770-181

ZASTAVO 126, letnik 5/90, registrirano do 16. 5. 1992, prodam za 5900 DEM. Tel.: (063) 776-361 – po 20. uri

126 P, letnik 1982, registriran do 3/92, ugodno prodam. Vili Furlan, Lemberg 1, Strmec pri Vojniku

126 P, avgust/89, prevoženih 13.500 km, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-079 – po 16. uri

ZASTAVO 101, letnik 1979, registrirano do aprila 1992, prevoženih 91.000 km, prodam za 2100 DEM. Tel.: (063) 854-238 (od 12.-14. ure in od 18. do 21. ure – vsak dan)

126 P, letnik 1990, prodam. Tel.: (063) 721-512 – popoldne

R 5, campus, temna stekla, metalic zelena, pet vrat, 3/91, prodam. Tel.: (0608) 31-443

VW 1303, letnik 1973, registriran, delno obnovljen, ugodno prodam za 4000 DEM. Tel.: (063) 736-388 – popoldne

KARAMBOLIRAN YUGO 55, letnik 1989, registriran do 3/92, prodam. Tel.: (063) 821-579

126 P, letnik 1982, registriran do 4/92, prevoženih 56.000 km, kot nov, dodatno opremljen, prodam za 1.950 DEM. Zoran Lukač, Ul. Bačke Palanke 10, Žalec

YUGO 45 koral, letnik 1989, garažiran, prodam za 6.300 DEM ali za dinarsko protivrednost. Tel.: 26-296, Valerija

OSTALO

DVOSOBNO STANOVA-NJE na Zelenici, prodam. Tel.: (063) 21-002

VEČJO KOLIČINO lepih oblačil podarimo. Družina Selan, Čuprijska 11, Celje

SURF Kleper, 270 litraže, 90 l, fluorescentne barve, prodam za 550 DEM. Tem.: (063) 776-361 – po 20. uri

ZEMLIŠČE, primerno za vikend, 1.600 m², prodam. V račun vzamem tudi avto, žagan les – 5 cm in ohišje, novo. Tel.: (063) 779-123

VIKEND PARCELO, 1.625 m², 20 km iz Celja, prodam. Dušan Bernard, Breg 4, Celje – popoldne

PVC TALNO OBLOGO, Juteksovo, 20 m², izvozne kvalitete, računalnik Commodore C – 64, levi sprednji blatnik za Yugo Koral 45, ugodno prodam. Tel.: (063) 701-804, Cigler

DRUŽINSKO HIŠO, zgrajeno 1937-1938 l. z 2.000 m² funkcionalnega zemljišča, na lepi sončni legi za samostanom oz. farno cerkvijo v Nazarjah, ugodno prodam. Tel.: (064) 50-601 in (064) 51-155 ali v Nazarjah 8 in 10.

POROČNO OBLEKO za no-sečnice, prodam. Tel.: (063) 33-146, med 20. in 21. uro.

GARAŽO – zidano, vrstno, na Dolgem polju, oddamo. Tel.: (063) 856-665

ROMANTIČNO HIŠICO, preurejeno v vikend, med Celjem in Laškim, prodam za 15.000 DEM ali po dogovoru. Tel.: (063) 732-684

Strizem kodre – pudlje. Tel.: (063) 36-606 – po 17. uri

NOVO V ŠENTJURJU!

KOZMETIČNI STUDIO TOPLINE

TOPLINE

BERNARDA BUDJA

Posebna ponudba: aparat MYDREM, MYOLIFT, SOLARIUM

Možnost obročnega odplačevanja!

Kolodvorska 6,
Šentjur
Tel.: (063) 741-439

Odperto od 8. do
20. ure
ob sobotah od 8.
do 12. ure

10%
popusta

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO
V GOLOVCU – V GOLOVCU – V GOLOVCU

ZAVOD ŠRC GOLOVEC VABI VSE LJUBITELJE REKREACIJE V SVOJE OBJEKTE, KI SO ODPRTI VSAK DAN:

Ljubiteljem tenisa v Celju in okolici nudim igranje tenisa na peščenih igriščih **PONOČI** pod **REFLEKTORJI – HALA GOLOVEC**.

SAVNA: od 14. do 21. ure
BAZEN: od 14. do 21. ure
KEGLJIŠČE: od 14. do 22. ure
DVORANA C, D, TENIS IGRIŠČA: od 8. do 25. ure
DVORANA A (glavna dvorana): od 8. do 22. ure
PEŠČENA TENIS IGRIŠČA: od 8. do 21. ure

V DOPOLDANSKEM ČASU od 8. do 13. ure 50% popusta.

VSE INFORMACIJE IN REZERVACIJE PO TELEFONU (063) 33-233, int. 32 in 25

VIDIMO SE NA GOLOVCU

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO
V GOLOVCU – V GOLOVCU – V GOLOVCU

PODJETJE ZA TRGOVINO
NA DEBELO IN DROBNO, d.o.o.
63301 Petrovče, Levec b.š.
telefon: 63/713-221

NOVO NOVO NOVO

Ekskluzivna prodaja vozil

DAEWOO, NISSAN, PONTIAC, MITSUBISHI

V CENI VOZIL JE VRAČUNANA CARINA!

Plaćljivo v dinarski protivrednosti po uradnem tečaju. Vsa vozila so opremljena z aircondition-om in stereo radijsko napravo. Dobava vozil v mesecu JUNIJU. Informacije na tel. 063/713-221 ali v prodajalnah »BRANKO« v Ozki ulici 3 v Celju. Odperto od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure ob sobotah od 8. do 12. ure

– DAEWOO GSI COUPE (3V) 13.617 USD
– NISSAN SUNNY JX 16.126 USD
– PONTIAC FIREFLY 12.990 USD
– DAEWOO BASE 12.999 USD
– DAEWOO GSI 13.555 USD
– DAEWOO GTE 14.459 USD
– MITSUBISHI LANCER GL 14.519 USD

NOVO NA HUDINJI

Vinoteka z bifejem Podmiljsak, Skaletova 6, CELJE

NUDI VRHUNSKA SLOVENSKA VINA
po ugodnih cenah.Odperto od torika do sobote od 8. do 21. ure
nedelja ob 8. do 13. ure

KOZLIČKE IN DVE KOZI, sanske pasme, dobre mlekarice, ugodno prodam. Tel.: (063) 731-243

TOVORNO PRIKOLICO in štedilnik 4 plin + 2 elektrika, prodam. Tel.: (063) 857-350

KOZE s svežim mlekom ugodno prodam. Tel.: (063) 35-680
ENOSOBNO STANOVANJE z vrtom, lepa lokacija, v Šentjurju, prodam. V račun vzamem tudi boljši avto. Tel.: (063) 856-603

OLJNI GORILEC Johanec 10-55 kw nov, v garanciji, prodam 10% ceneje. Tel.: (063) 34-291

MOTOKULTIVATOR Gorenje Muta s frezo in rotacijskim plugom, prodam. Tel.: (063) 732-650

PRIKOLICO ZA ŽIVINO, kravo za zakol in plemensko telico, ugodno prodam. Štefan Gobeč, Laška vas 19, Štore

DELE ZA HROŠČA VW 1200 - vse šipe, 5 kompletov koles, kovinski pokrov motorja (haubo), zelo poceni prodam. Tel.: (063) 701-636

MOTOR ZA ČOLN Tomos 3,5 km, še nerabljen, prodam ali zamenjam za CD plošče. Tel.: (063) 776-361 - po 20. uri

SMREKOVE IN BOROVE stenske obloge, prodam. Tel.: (063) 772-104

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in angleščino. Prevajam strokovno angleško literaturo. Tel.: (063) 37-315

BAS KITARO vrhunske kvalitete »Washburn« Status 70, prodam za 1.600 DEM, na tri obroke. Tel.: (063) 852-094

MALI AVTOBUS, vozen z B kategorijo, prodam. Tel.: (063) 28-179 (popoldne)

MINI KOMPONENTO Kamacron, dvojni stereo kasetofon, D. T. S. - 3 pasovni radio, gramofon, daljinsko upravljanje, v garanciji, prodam za 6.500,00 din. Jordan, Čopova 19, Celje

AVTOMATIKA A 3 MS, metal modre barve, letnik 1987, garažiran, prodam za 750 DEM. Tel.: (063) 742-442 - od 19. do 21. ure

TAM 125 T 12, letnik 1978, kesonar, GT, zelo ugodno prodam. Tel.: (063) 713-145

AVTOMATIKA, zelo dobro ohranjenega, z dodatno opremo, prodam. Tel.: (063) 37-939 - po 20.30 uri

POSLOVNI PROSTOR, v Velenju (50 m²), oddam v četrti gradbeni fazi, na dobri lokaciji - gostinstvo ni možno. Predplačilo za tri leta, 20.000 DEM. Lokal je izdelan do vselitve. Miran Grobelnik, Bevče 1c, Velenje

POROČNO OBLEKO, dolgo, belo, za nosečnice - št. 40, ugodno prodam. Cena je 4.000,00 din. Jadranka Žolger, C. na kmetijsko šolo 10, Šentjur

COMMODORE 64, z disketami in kasetno enoto, prodam. V ceno je vključen monokromatski monitor, električni priključki ter zabavni in učni programi (za osnovno in srednjo šolo), prodam za 800 DEM, v dinarski protivrednosti. Tel.: (063) 858-815

APN 6 S, star 15 mesecev, zelo malo vožen, na tri obroke, ugodno prodam. Tel.: (063) 823-124

BARVNI TV Iskra, prodam zelo ugodno. Domadenik, Cankarjeva 13, Celje - od 17. do 18. ure

AVTOMATIKA, rdeče barve, letnik 1987, prodam za 400 DEM, v dinarski protivrednosti. Tel.: (063) 24-180

KUHINJSKI ELEMENT Petunija jesen, 0-80 cm (gornji), kupim. Tel.: (063) 857-350

DVOTARIFNI ENOFAZNI števec, preklopno uro, amaterski foto laboratorij, prodam. Tel.: (063) 772-127 od 8. do 12. ure, Zvone ali na naslov Zvonko Križaj, Dečkova 56, Celje od 15. do 16. ure

ČOLN Maestral 18 in motor Tomos 4, prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 857-335

RAZTEGLJIV KAVČ, skoraj nov, zelo ugodno prodam. Karolina Veler, Heroja Staneta 6, Žalec. Tel.: (063) 711-644

ČELADO za motor, ugodno prodam. Tel.: (063) 33-907

KOSILNICO - motokultivator s plugom prodam za 1000 DEM, žago za hlodovino pa za 1500 DEM. Tel.: (063) 31-034

Trgovina ZOYA
Vida Medved ŠKOFJA VAS

PERSIL	3 kg	169,90 din
MIXAL	3 kg	89,90 din
OSKAR	3 kg	78,90 din
OLJE ZVEZDA	1l	26,90 din

**VIDIMO, DA NAM ZAUPATE.
ZATO VAM NUDIMO PO-
PUSTE:**

- za nakup nad 1.000,00 din 10%
- za nakup nad 500,00 din 5%

Popusti ne veljajo za cigarete in akcijsko prodajo.

PEVSKI STUDIO NIKE
VIPOTNIK-RAMPRE

Poučujem solo petje od sedmega leta starosti naprej in otroški pevski zborček za predšolske otroke od štirih let starosti naprej. Nika Vipotnik-Rampre, Žalec, Gregorčičeva 9, tel.: (063) 712-274

**PEČ ZA CENTRALNO
OGREVANJE,** novo, Feroterm - levo, ugodno prodam. Tel.: (063) 29-686

**ISČEMKAKRŠNOKOLIDE-
LO.** Sprejem tudi delo na domu. Damjan Kopše, Ul. Bačke Palanke 7, Žalec

**LASTNIŠKO KOMFORTNO
STANOVANJE** v Celju menja-

mo za hišo z vrtom v Celju. Tel.: (063) 36-438

SVETOVNI
SLOVENSKI
KONGRES

DISKONT KARLO

Škofja vas 66

UGODNO:		
sladkor	50/1 kg	13.40 din
toal. papir	10/1	69.10 din
sončnično olje	1/1 PVC	28.60 din

Ugodne cene vin in ostalih pijač

Delovni čas:
od ponedeljka do petka 8-20^h
sobota 8-17^h
nedelja 8-11^h

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov.
(število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

HOROSKOP od 6.
do 12. 6.

Oven 21. 3.-20. 4.

Tare vas razočaranje, ki vam ne dovoli nobenih optimističnih misli. Poskusite se razvedriti z delom doma ali z večjo vneto v službi. Tudi kakšna športna aktivnost bi vas lahko usmerila na druge misli. Srečne številke 4, 21, 13, 45.

Bik 21. 4.-20. 5.

Nova ljubezen bo kot novo življenje in od sreče boste čisto iz sebe. Ne postanite pa preveč aktivni, kajti lahko bi se slabo končalo. V finančnih zadevah boste imeli veliko možnosti ob koncu tedna. Srečne številke 6, 19, 27, 39.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Pred vami je nekaj uspešnih dni, ki bi jih morali za vsako ceno temeljito izrabiti. Zdaj boste lahko uresnili tudi dolgoročne načrte. V soboto dobro premislite o neki sicer zelo vabljeni ponudbi. Srečne številke 5, 17, 24, 25.

Rak 22. 6.-22. 7.

Ne pustite si vzeti poguma, če vam trenutno mečejo polena pod noge. Težave boste z lahkoto premagali, pri tem pa ne odklanjajte tudi dobrohotnih nasvetov. Pazite na zdravje, ne pretiravajte z izdatki. Srečne številke 6, 19, 33, 38.

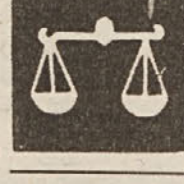
Lev 23. 7.-23. 8.

Pripravite se na neprijeten teden. Računati morate z zelo vrsto neugodnosti. Tudi v zasebnem življenju vam grozi naelektreno ozračje. Bodite previdni pri konfrontacijah. Poskrbite za dovolj spanja. Srečne številke 8, 19, 21, 35.

Devica 24. 8.-23. 9.

V prihodnjih dneh poskušajte spremeniti svoje enolično življenje in si privoščite nekaj prijetnih ur s partnerjem. Le tako boste lažje prenesli kakšno neugodno presenečenje. V odločitvah pa pamet v roke. Srečne številke 2, 16, 25, 47.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Prihodnji dnevi ne bodo lahki. Harmonično sožitje je porušeno, nekaj visi v zraku. Vzdržite se besed, ki bi lahko koga prizadele in prilile olja na ogenj. Sami pa se tudi ne pustite preveč izzivati. Srečne številke 9, 15, 23, 44.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

Vse bo šlo natančno po željah. Poglobili boste stare odnose in sklenili nova poznanstva. Toda previdnost ne bo odveč, da se ne bi znašli na dveh stoli in bi vas na koncu osmešili. Previdnost v prometu. Srečne številke 1, 11, 20, 41.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Ljubosumnost, ki vas trenutno grize, je brez podlage. Ne smete dvomiti o človeku, ki vam je zelo naklonjen. V prihodnjih dneh posebej pazite na dokumente in denar, obstoji možnost, da vse skupaj izgubite. Srečne številke 3, 18, 30, 42.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

Nekdo v vaši sosesčini vam povzroča glavobole, ste pa v zadregi, ker ne veste, kako bi se vzdržali in kaj storiti. Toda problem bo do konca tedna rešen nekako sam po sebi. Ni izključena sreča na loteriji. Srečne številke 5, 14, 29, 37.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

V službi vam bo šlo vse kot po maslu, tudi s svojo okolico ste v dobrih odnosih. Zgladili boste star nesporazum in sklenili premirje, ki bo prineslo veliko olajšanje. Kontrolirajte svojo telesno težo. Srečne številke 6, 28, 34, 40.

Ribi 20. 2. 20. 3.

Z majhnim trikom lahko popravite veliko napako. V finančnem smislu lahko tvegate kot pri igri na srečo, dobiček bo vaš. Ob koncu tedna boste spoznali osebo, ki bo odločilno vplivala na vaše življenje. Srečne številke 4, 10, 21, 35.

MALI OGLASI
ZASTONJ KUPON 13

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

FOTOREPORTAŽA

Kadar boš na vojsko šel

V nedeljo je zapriseglo prvih 280 slovenskih vojakov, v Pekrah in na Igu. To so oni...

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Slovensko Ljudsko Gledališče Celje

Četrtek, 6. junij ob 9.00: G. A. Bürger: LAŽNIVI KLJUKEC, režiser Eka Vogelnik, zaključena za VVO Tončke Čečeve Celje; ob 11.00: G. A. Bürger: LAŽNIVI KLJUKEC, zaključena za VVO Center Celje; ob 19.30: Murray Schisgal: LUBEZEN, režiser Dušan Mlakar, predpremierca za abonma ČETRTEK in IZVEN

Petek, 7. junij ob 9.00: G. A. Bürger: LAŽNIVI KLJUKEC, zaključena za VVO Tončke Čečeve Celje; ob 11.00: G. A. Bürger: LAŽNIVI KLJUKEC, zaključena za VVO Center Celje; ob 19.30: Murray Schisgal: LUBEZEN, abonma PREMIERA
Sobota, 8. junij ob 19.30: Murray Schisgal: LUBEZEN, abonma SO-

BOTĀ VEČERNI in IZVEN
Ponedeljek, 10. junij ob 18.00: Murray Schisgal: LUBEZEN, abonma LAŠKO in IZVEN
Torek, 11. junij ob 15.30: Ivan Cankar, HLAPCI, režiser Mile Korun, za abonma I. ŠOLSKI in IZVEN
Napovedujemo gostovanje DRAME iz Ljubljane z delom Carla Goldonija: POČITNIŠKA TRILOGIJA v petek, 14. junija ob 19.30: Vstopnice, so v prodaji pri gledališki blagajni.